

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Актуально

Щоб поля не стояли пусткою

▶ СТОР. 12—13

Глибинка

Громада захистила лікарню

▶ СТОР. 14

Хокей

Приз найкращому вручив посол України

▶ СТОР. 15

№ 79 (5829) СЕРЕДА, 23 КВІТНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Посилять відповідальність за порушення законодавства під час надання адмінпослуг

Відповідний проект закону **Комітет Верховної Ради з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності** рекомендує парламенту прийняти за основу.

Під час засідання комітету народні депутати розглянули два законопроекти: про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за порушення законодавства у сфері надання адміністративних послуг (№4404) і про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності посадових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування за порушення законодавства у сфері надання адміністративних послуг (№4404-1).

▶ СТОР. 2

Не будемо байдужі до Матінки–Землі

Матінка-Земля. Це словосполучення ми чуємо досить часто, проте не завжди замислюємося, що воно означає. Насправді Земля — наш спільний дім, хоч люди при цьому й не завжди вдячні природі. Тож офіційно, з 2010 року, в наших календарях на міжнародному рівні з'явився знаковий день — Міжнародний день Землі, який відзначають 22 квітня. Дату обрали не випадково: спочатку цього дня в США відзначався День дерев. У незалежній Україні, з 1998 року, також у третю суботу квітня відзначається національне свято «День довкілля», яке з'явилося саме завдяки систематичному проведенню в цей день акції «Дерево — Життя». Є схожі свята і в інших країнах. Тепер є ще й спільна дата. У Міжнародний день Землі закликають всіх небайдужих підтримати загальнолюдські позитивні зусилля, які спрямовані на розв'язання нагальних екологічних проблем. Одне слово, що людина посіє — те й пожне. Пам'ятаймо.

Переважна більшість громадян за єдину, неділиму, унітарну, демократичну державу

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Учора відбулася зустріч Голови Верховної Ради України, в. о. Президента України Олександра Турчинова з Віце-президентом США Джозефом Байденом (на знімку).

Під час зустрічі сторони обговорили ситуацію в Україні.

За словами Олександра Турчинова, сьогодні в нашій державі відбувається «відновлення та реформування всієї вертикалі виконавчої влади».

«Ми плануємо поетапно оновити всю систему владних інституцій та відношень між громадянами та державою», — сказав він, наголосивши, що особлива увага приділяється децентралізації влади та наданню регіонам більшої самостійності й можливості «самостійно призначати своїх керівників та розпоряджатись бюджетом».

▶ СТОР. 2

ПОДІЇ

Пекарі відповідатимуть за подорожчання

Хмельницьке обласне територіальне відділення Антимонопольного комітету розпочало розгляд справи стосовно виробників хліба. Підприємцям раніше було рекомендовано вжити заходів щодо недопущення дій з ознаками недобросовісної конкуренції. Зокрема, їх зобов'язували унеможливити безпідставне зростання цін та створення штучного дефіциту хліба та хлібобулочних виробів. Втім, у квітні ціни на хліб підвищили чотири пекарні. Тож антимонопольники досліджують підстави такого подорожчання, **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.**

Вчасно не отримали зарплату

Заборгованість із заробітної плати на Чернігівщині з початку року становить 20 мільярдів гривень. **Про це повідомив заступник прокурора області Олександр Ясь.** Вчасно не сплатили зароблене понад трьом тисячам працівників на 42 економічно активних підприємствах. Найбільші борги у Чернігові (11 млн. грн.), Прилуках (1,7 млн. грн.) та Ніжині (5,8 млн. грн.), **інформує наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

КОРОТКО

■ На вимогу та за втручання органів прокуратури Рівненщини з початку року мешканцям області виплачено близько 3 млн. грн. заборгованої зарплати, а також розпочато вісім кримінальних проваджень стосовно керівників, які її не виплачували, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ Викладачі та курсанти Черкаської академії пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля зібрали кошти і закупили сім бронежилетів для військових Навчального центру підготовки Державної прикордонної служби України, **рапортує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ У Великдень у Прилуках на Чернігівщині внаслідок ДТП загинуло п'ятеро осіб. Легковик «Мерседес-Бенц 220Д» на великій швидкості врізався у придорожнє дерево. Водій і троє пасажирів загинули одразу. У лікарні померла дівчина 1997 р. н., ще одна 17-річна пасажирка — у важкому стані, **інформує наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

АМКУ почав перевірку підвищення перевізниками ціни на проїзд *(112. ua)*

Переважна більшість громадян за єдину, неділиму, унітарну, демократичну державу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Окрему увагу під час зустрічі сторони приділили питанню агресії Російської Федерації проти України.

Керівник парламенту наголосив, що переважна більшість жителів нашої країни «виступають за єдину, неділиму, унітарну, демократичну Україну з урахуванням збільшення та розширення прав регіонів».

ЦИТАТА

Голова Верховної Ради Олександр ТУРЧИНОВ:

«Українці готові захищати свою країну від військової агресії Російської Федерації».

Також О. Турчинов наголосив на тому, що влада приділяє велику увагу проведенню «чесних та прозорих президентських виборів».

Під час обговорення наслідків Женевських переговорів О. Турчинов зауважив, що, «на превеликий жаль, ані Російська Федерація, ані їх терористичні спецпідрозділи, які присутні в Україні, демонстративно не збираються виконувати домовленості, яких було досягнуто в Женеві».

Він зазначив, що замість роззброєння та звільнення адміністративних будівель терористи знову захопили приміщення міського відділу внутрішніх справ у Краматорську та взяли у заручники керівника міліції, «перекресливши тим самим всі домовленості, яких було досягнуто в Женеві».

«Безумовно, в цих умовах українська влада діятиме адекватно», — підкреслив О. Турчинов.

У свою чергу, Дж. Байден наголосив, що США вітають і підтримують зміни в Україні та готові всіляко допомагати на цьому шляху.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

Якщо Кремль не зупиниться, світова спільнота застосує нові санкції

На цьому наголосив Віце-президент Сполучених Штатів Америки Джозеф Байден під час зустрічі з керівниками парламентських депутатських фракцій та груп* (на знімку). *Сторони обговорили сучасну політичну ситуацію в Україні, зокрема, питання якнайшвидшої реалізації Женевської угоди.

Лідер ВО «Свобода» Олег Тягнибок зауважив, що ситуація на південному сході України свідчить, що Кремль підтримує терористів, які загрожують Україні, а в майбутньому можуть бути небезпечні для всього цивілізованого світу.

«Росія фактично мріє про відновлення Совєцького Союзу і прагне федералізації України. Очевидно, що за старою формулою Кремль вважає своїм головним геополітичним ворогом НАТО, США та практично увесь цивілізований світ. Україні сьогодні потрібна військова, фінансова та консультаційна допомога США. Українській владі також важливо зберегти енергетичну безпеку держави, здійснити конституційну та судову реформи і, звісно, ухвалити закон про проведення люстрації в Україні, якого вимагає суспільство», — **цитує Олега Тягнибока прес-служба партії.**

У свою чергу Джозеф Байден зазначив, що Сполучені Штати підтримують демократію, єдність, суверенітет і територіальну цілісність України. «Нині необхідно якнайшвидше реалізувати Женевську угоду щодо України. Але якщо Росія і надалі здійснюватиме неконструктивні дії, то очевидно, що світова спільнота матиме право застосувати нові санкції. Українській владі потрібно підтримувати національну єдність і успішно провести конституційну та інші реформи з урахуванням перспектив і побажань усіх українців», — зауважив Віце-президент США.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Влада зацікавлена у сильному місцевому самоврядуванні

Влада зацікавлена у сильному місцевому самоврядуванні. Про це Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов сказав під час інтерв'ю телеканалу «Україна».

«Я хочу донести до жителів Сходу, що влада так само, як і ви, зацікавлена у сильному місцевому самоврядуванні, самостійності в багатьох економічних і соціальних питаннях та в питанні самостійного фінансового забезпечення», — зазначив він, наголосивши: влада прагне, щоб у регіонах самостійно обирали своє керівництво.

За його словами, влада хоче внести відповідні зміни до Конституції України.

«Я сподіваюсь, що до кінця травня ми зможемо проголосувати ці конституційні зміни у першому читанні і в цілому — після висновків Конституційного Суду — у вересні-жовтні поточного року», — сказав Голова Верховної Ради.

Прес-служба Верховної Ради України.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Посилять відповідальність за порушення законодавства під час надання адмінпослуг

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Зокрема, парламентарії зазначили, що обома проектами пропонується встановити відповідальність посадових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування за порушення законодавства, яке регулює надання адміністративних послуг. Для цього пропонується в Кодекс України про адміністративні правопорушення внести зміни до статті 221, згідно з якими суди можуть розглядати справи за правопорушення, та до статті 255, надавши право відповідним посадовим особам складати протоколи про адмінправопорушення.

Авторами законопроектів також пропонується внести зміни до статті 41 Кодексу законів про працю, відповідно до яких власник або уповноважений ним орган має право з власної ініціативи розірвати трудовий договір з посадовою особою у разі повторного порушення законодавства протягом року у сфері надання адміністративних послуг.

Члени комітету, проаналізувавши проекти, вважають за необхідне рекомендувати Верховній Раді прийняти за основу законопроект №4404-1, оскільки в ньому юридично коректніше викладені зміни, що пропонуються до статті 255 КУпАП, а проект закону за №4404 — відхилити.

Проект закону №4404-1 підтримав Спільний представницький орган репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні, а Федерація роботодавців погодила документ без зауважень.

У законопроекті відсутні дискримінаційні положення, а також правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень.

За повідомленням інформаційного управління апарату Верховної Ради України.

Майбутніх лідерів готують зі шкільної лави

У фіналі міського конкурсу «Майбутнє починається сьогодні», що відбувся у Вінниці, звання «Лідер учнівського самоврядування-2014» виборола учениця 11-А класу загальноосвітньої школи №32 обласного центру Марія Герлєй.

Конкурс «Майбутнє починається сьогодні» ініціювала міська влада Вінниці. «Майбутніх лідерів держави треба шукати і готувати ще в стінах школи, — каже начальник відділу у справах молоді та туризму Вінницької міськради Руслан Анфілов. — На мою думку, великим недоліком у навчально-виховній системі є те, що у школах не приділяють увагу виявленню учнів з якостями лідера. Тому й нарікаємо на брак серед політиків людей, здатних повести за собою інших. На рівні нашого міста вирішили проводити традиційні конкурси «Лідер учнівського самоврядування». Крім того, щороку відзначаємо нагородами міського голови кращих учнів і студентів не тільки за знання, а й за перемоги в різних видах творчості, спорті».

Конкурс «Майбутнє починається сьогодні» проходить у два тури. У першому визначали фіналістів у всіх школах міста, у другому вони виборювали між собою першість, демонструючи організаторські здібності та презентуючи свою діяльність на посаді президента шкільного самоврядування.

— Переможці таких конкурсів залишатимуться у полі зору міськради, — наголошує Руслан Анфілов. — Це резерв кадрів. Будемо стежити за їхнім подальшим навчанням, а після закінчення ВНЗ пропонувати роботу в органах самоврядування та виконавчої влади.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Неорана нива не вродить

Концепцію реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади нещодавно схвалив Кабінет Міністрів, а 9 квітня її розглянули й обговорили на черговому засіданні Комітету Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування.

Марно чекати змін, не докладаючи до цього зусиль. Вітчизняне місцеве самоврядування, хоча і має конституційне підґрунтя, відповідну законодавчу базу, спирається на ратифіковану Україною Європейську хартію, всетаки донині залишається таким собі стриноженим конем, невикористана сила якого істотно гальмує розвиток громад, окремих територій і країни загалом. Вивільнити енергію творення покликана довгоочікувана реформа, в якій не лише влада, політикум, а й суспільство вбачають шлях до подолання негараздів, котрі обсіли Україну, немов лихі діти.

Презентував важливий документ віце-прем'єр-міністр Володимир Гройсман, який означив коло завдань концепції, з-поміж яких створення і підтримка повноцінного життєвого середовища для громадян, надання високоякісних і доступних публічних послуг, становлення інститутів прямого народовладдя, задоволення потреб громадян в усіх сферах життєдіяльності на відповідній території, узгодження інтересів держави та територіальних громад.

Підсумки обговорення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади підбив голова Комітету Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Давид Жванія. За його словами, комітет підтримуватиме урядову позицію щодо необхідності прискорити підготовку належної законодавчої бази для початку реформування, зокрема, ухвалити відповідні законопроекти, внести зміни до чинних законів, Податкового та Бюджетного кодексів і Конституції України.

І хоча час, визначений для реформи, справді є не найсприятливішим, завважив Д. Жванія, відступати вже нікуди: «Нам весь світ каже — змініть Конституцію, проводьте реформу!».

Генпрокуратура не знайшла доказів умисного вбивства Музичка

На засіданні Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин загибелі громадянина Олександра Музичка (активіста руху «Правий сектор» на Рівненщині на прізвисько Сашко Білий) народні депутати заслухали представників правоохоронних органів про хід розслідування кримінальної справи. Були присутні сім депутатів, тож кворум був, а також представники Генпрокуратури, МВС, громадськості, «Правого сектора», незалежні експерти, юристи. До 25 квітня ТСК має представити свій звіт Верховній Раді, однак у цій справі ще багато загадкового і неоднозначного.

Заступник в.о. Генпрокурора Олексій Баганець заявив, що Генпрокуратура не знайшла доказів версії про зумисне вбивство Сашка Білого. «На сьогоднішній день таких свідчень у матеріалах кримінального провадження немає», — заявив Баганець.

Прокурор нагадав хроніку подій: вночі 25 березня спецпідрозділ «Сокіл» намагався затримати Музичка з метою доправлення його до суду за підозрою у вчиненні злочину на Рівненщині; під час затримання той чинив опір працівникам міліції і дістав вогнепальні поранення, від яких помер на місці. Музичко звинувачувався в хуліганстві, організації банди, незаконному використанні вогнепальної зброї, погрозах працівникам правоохоронних органів. Під час затримання він чинив опір — було поранено одного міліціонера. За словами Баганця, слідством висунуто дві версії — вбивство під час затримання правоохоронцями або ж самогубство, мовляв, Музичко міг сам випадково натиснути на курок, коли чинив опір правоохоронцям. За матеріалами кримінальної справи було призначено понад 27 судово-медичних експертиз, із більшості яких уже отримано висновки, допитано 21 особу. Експерти дійшли висновку, що кулі, вилучені з тіла Музичка і з руки пораненого працівника міліції, було випущено з однієї вогнепальної зброї — пістолета Макарова, який був у Музичка. Коли його руку витягнули з-під бездиханного тіла, його палець лежав на курку пістолета. Однак «Правий сектор» звинувачує міліцію і особисто міністра внутрішніх справ Арсена Авакова в навмисному вбивстві Сашка Білого.

10 квітня Генпрокуратура за участю судово-медичних експертів провела на місці події слідчий експеримент та опитала працівників спецпідрозділу «Сокіл», які брали участь у затриманні Білого, однак перевищення службових повноважень працівниками ГУБОЗ не зафіксувала. Після висновків МВС Генпрокуратура призначила додаткові експертизи, які мають завершитися до 23 квітня, щоб визначити остаточну кваліфікацію дій працівників спецпідрозділу. На сьогодні експертам ще треба отримати додаткові свідчення інших учасників подій та остаточні висновки судово-медичної експертизи.

У народних депутатів виникло чимало запитань до правоохоронців. **Микола Княжицький («Батьківщина»)** нагадав, що коли розпочинала роботу ТСК, була ще одна версія, що це — зумисне вбивство, і є свідки, які готові підтвердити таку версію. На це представник Генпрокуратури відповів, що на сьогодні таких показань у матеріалах кримінального провадження немає. Слідчі допитували тих свідків, які самі з'являлися або яких запрошували. Троє свідків, котрі заявляли у ЗМІ про свою готовність дати свідчення у справі Музичка, донині до слідчого не з'явилися.

Анатолій Кінах («Європейський вибір») нагадав, що Музичко було оголошено в розшук ще 9 березня. Того ж дня Печерський райсуд Києва надав дозвіл на його затримання та на примусове доправлення до суду. Чому ж його так довго не затримували? — запитав депутат. Заступник Генпрокурора не зміг відповісти на це запитання. Депутати вимагали, щоб на наступне засідання ТСК прийшов Генпрокурор, а не його заступник.

Незалежний експерт-криміналіст Микола Скригонюк поцікавився, чи була призначена криміналістична експертиза і чи була законна тактика дій працівників міліції? Деякі деталі справи викликали в експерта подив. Зокрема, чому одразу не було вилучено пістолет, від якого загинув Музичко, і не направлено його на експертизу? Адже не виключено, що ним могли користуватися і працівники міліції. На погляд експерта, необхідно також провести повторний огляд місця події з метою виявлення всіх куль, провести слідчі експерименти з усіма працівниками спецпідрозділу, які брали участь у затриманні Музичка. Риторичним залишається і запитання, чи може людина стріляти в себе декілька разів, адже на тілі Музичка було виявлено три кульові поранення. Експерт не виключив зловживання працівників правоохоронних органів. На це представник Генпрокуратури запевнив, що всі слідчі експерименти з усіма учасниками подій проведено та їх результати передано судово-медичним експертам, а пістолет був вилучений на місці події слідчо-оперативною групою. Однак справа не закрита, і слідство готове долучити до неї нові матеріали.

Представник «Правого сектора» Олег Однороженко висловив думку, що в цій справі є багато різночитань. Зокрема, Генпрокуратура каже, що пістолет вилучено, а допит свідків свідчить, що ні. Однороженко заявив, що громадськість не відчуває готовності Генпрокуратури до співпраці: «Маємо величезну кількість підстав говорити, що слідство ведеться упереджено», — сказав він.

Депутат Юрій Шаповалов («Суверенна європейська Україна») додав, що охоронець Музичка був затриманий лежачим, і він свідчить, що Музичко теж нікуди не втікав і його поклали на землю. Однак представник Генпрокуратури повідомив, що під час допиту охоронець Музичка засвідчив, що лише краєм ока бачив, що була боротьба між Музичком та правоохоронцями. І більше нічого не бачив.

Сергій Пандрак, який представився «побратимом Сашка Білого», запитав у правоохоронців, чому спецпідрозділ «Сокіл» одразу втік з місця події, не викликавши «швидку», де подівся бушлат, який Музичко одягнув на себе, виходячи з кафе, та японський ніж Музичка, котрий він завжди носив при собі? Окрім того, як стверджував друг Музичка, людина не може тричі вистрілити сама в себе впритул. За його словами, було п'ять пострілів — два в ногу і три в грудну клітку. Однак чому досі не знайшли всі кулі? Побратими Сашка Білого вважають, що його можна було затримати без жодного пострілу, а натомість стратили.

Начальник головного слідчого управління Генеральної прокуратури України Ігор Щербина поінформував, що було призначено додаткове службове дослідження щодо ненадання медичної допомоги, вилучення речових доказів, втечі свідків. Він запросив усіх свідків на допит до Генпрокуратури, пообіцявши забезпечити їм безпеку. Прокурори також готові долучити до експертної комісії працівників рівненської судово-медичної експертизи.

Радник міністра внутрішніх справ Віктор Чалаван висловив думку, що будь-які додаткові коментарі не доречні, доки Генпрокуратура не завершить службове розслідування та не перевірить факти, встановлені під час провадження у цій справі після результатів усіх експертиз, допитів свідків, яким щось відомо стосовно справжніх обставин цієї кримінальної справи. Чалаван також заявив, що затримання здійснювалося в рамках кримінального провадження, тому що не було можливості встановити місце перебування Музичка та з ним завжди перебувала велика група озброєних людей. І тільки 24 березня вдалося з'ясувати, де він перебуває.

Однак така заява представника МВС знову викликала подив у депутатів.

Ганна Герман (Партія регіонів) запитала: чи знав прокурор Рівненської області, в якого 20 березня Музичко був у гостях удома, що Музичка на той час уже було оголошено в розшук? Окрім того, за декілька днів до загибелі, 22 березня, Музичко перебував... у Києві під час зборів УНА-УНСО, на яких цю організацію було перейменовано на «Правий сектор». Однак тоді його не було затримано. Більше того, Віктор Чалаван під час засідання ТСК заявив, що 22 березня Музичко віз із собою... два кулемети та два ящики гранат, про що свідчать перехоплені телефонні розмови. «Можливо, ви використали Музичка, щоб ви прийшли до влади, а потім розстріляли його?» — так відреагувала Г. Герман на відповідь представника МВС.

Натомість Микола Княжицький закликав депутатів «не проводити політичні дебати», а дати можливість прокуратурі провести об'єктивне розслідування.

Прибулих на засідання ТСК свідків у справі загибелі Музичка не допитували, оскільки це повноваження правоохоронних органів.

Голова ТСК Юрій Дерев'янко (позафракційний) поінформував, що на засідання запрошували Генпрокурора та першого заступника міністра внутрішніх справ, однак вони не прийшли. Дерев'янко також висловив сумнів, що ТСК встигне підготувати звіт до 25 квітня. Глава комісії ознайомив депутатів із матеріалами, які надійшли до ТСК від правоохоронців та народних депутатів. Робота ТСК триває.

Анна ШЕВЧЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Члени комісії Микола Княжицький, Анатолій Кінах та голова комісії Юрій Дерев'янко.

У НОМЕР

Вітчизняна «Феміда» перейматиме європейський досвід

Координатор проектів ОБСЄ в Україні у співпраці з Вищим адміністративним судом України та Міжнародною фундацією виборчих систем (IFES) протягом наступних двох тижнів проведе в Україні низку тренінгів для суддів щодо застосування законодавства в умовах виборчого процесу. П'ять одноденних семінарів спрямовані на підвищення знань та посилення навичок понад 300 суддів адміністративних судів. Учасники тренінгів отримають можливість вдосконалити знання міжнародних стандартів у сфері виборчого законодавства, практики Європейського суду з прав людини щодо захисту виборчих прав, обговорити проблемні аспекти передвиборної агітації та практику розгляду виборчих справ Вищим адміністративним судом України. Тренінги проходитимуть у Києві, Львові та Одесі.

Учора відбулося відкриття першого такого тренінгу за участі судді Вищого адміністративного суду України Михайла Смоковича, старшого менеджера проектів Координатора проектів ОБСЄ в Україні Рене Бібо, президента Інституту виборчого права Юрія Ключковського та інших фахівців і експертів з питань виборчого права.

Стартувала реєстрація кандидатів на київських виборах

Сьогодні розпочинається офіційна реєстрація кандидатів на посаду Київського міського голови та депутатів Київської міської ради, вибори яких відбудуться 25 травня.

Відповідно до календарного плану основних організаційних заходів із підготовки та проведення позачергових виборів, реєстрація триватиме до 30 квітня. Рішення про реєстрацію міська виборча комісія має ухвалити не пізніше першого травня включно.

Нагадаємо: відповідно до закону про місцеві вибори, помилки і неточності, виявлені в поданих на реєстрацію документах, підлягають виправленню і не є підставою для відмови в реєстрації кандидата в депутати.

Крім того, Центральна виборча комісія встановила розмір грошової застави для кандидатів. Так, відповідно до постанови ЦВК №301 від 17.04.2014 р., розмір застави для кандидата на посаду Київського міського голови становить 51 964 гривні, стільки ж мають сплати кандидати в депутати, висунуті в багатомандатному виборчому окрузі. Водночас розмір застави кандидата-мажоритарника становитиме 866 гривень. Відповідно до закону про місцеві вибори, грошова застава повертається кандидату в разі обрання міським головою або депутатом міської ради. В інших випадках грошова застава не повертається і перераховується територіальною виборчою комісією до місцевого бюджету.

Вл. інф.

ВИТЯГ
ІЗ ПОСТАНОВИ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ
від 18 квітня 2014 року №318

1. Визнати обраним народним депутатом України у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі:

Фірсов Єгор Павлович, 1988 року народження, освіта середня, голова, Донецька обласна організація Політичної партії "УДАР Віталія Кличка", проживає в місті Авдіївка Донецької області, член Політичної партії "УДАР (Український Демократичний Альянс за Реформи) Віталія Кличка", включений до виборчого списку Політичної партії "УДАР (Український Демократичний Альянс за Реформи) Віталія Кличка" під №37.

ДЕНЬ

Сьогодні центральними вулицями Одеси відбудеться хресна хода православних віруючих «Просимо миру Україні». Учасники пройдуть на чолі з чудотворною іконою Касперовської Божої Матері, яка є небесною покровителькою Одеси й усього південного регіону країни, підносячи молитви про благополуччя, стабільність, злагоду, взаєморозуміння та мир, *повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ*

На провокацію відповіли мітингом

Багатотисячний мітинг «За єдину Україну» відбувся 19 квітня біля будівлі Криворізької міськради **(на знімку)**. Серед його учасників були представники місцевого Майдану, духівництво та громадські діячі. Багато прийшли у вишиванках, з державними прапорами України, прапорами Кривого Рогу і кримських татар. У руках несли плакати «Кривої Ріг — це Україна», «Кривопіжці — за мир і єдину Україну». Почався захід з виконання гімну України.

— Наше місто показало всій Україні своє обличчя, — заявляли учасники. — Ми не допустимо повторення сценарію на сході України. Кривий Ріг — це Україна! Дуже радує, що на мітингу не було партійної символіки.

Організатори підкреслили, що ця акція проводиться, як протиставлення проросійському мітингу.

Фото 1kr.ua

ТИМ ЧАСОМ

Оголошення владою Дніпропетровщини нагороди за піймання диверсантів продовжує давати плоди. За минулі вихідні правоохоронцям регіону було передано одинадцять «зелених чоловічків». За вісім з них уже виплачено 80 тисяч доларів. Ще трьох затриманих міліція перевіряє на причетність до сепаратистських дій.

Як розповів журналістам заступник керівника штабу Національного захисту області Михайло Лисенко, шістьох диверсантів доправили з Донецької області, чотирьох — з Луганської та одного — з Харківської. «Приймали» як на прикордонних блокпостах, так і на постах у центрі області.

У штабі зазначають, що передані не мали жодних тілесних ушкоджень, але руки в них були «зафіксовані» або наручниками, або скотчем.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Студенти змінили адресу альма-матер

Велика група студентів з вузів окупованого Криму прибули на Херсонщину і звернулися до місцевої влади з проханням сприяти їх переведенню в державні вузи та медичний коледж обласного центру. Хлопці та дівчата, які навчаються на другому-п'ятому курсах вишів Севастополя, Сімферополя та Керчі просять прийняти їх до Херсонської морської академії, аграрного й технічного університетів, а також до медичного коледжу. І така можливість є.

Директор Департаменту освіти і науки, молоді та спорту Херсонської облдержадміністрації Андрій Яценко повідомив, що прохання юнаків та дівчат про «бюджетні» місця знайшли змогу задовольнити. Тим, хто цього потребував, уже надали гуртожитки, інші поселились у рідних та близьких. Складніше із стипендіями: стипендіальні фонди вузів обмежені, і на додаткових «споживачів» не розраховані, тому Департамент уже звернувся до Міністерства освіти і науки України з проханням про надання для цього додаткових коштів з державного бюджету.

На запитання, чому відмовилися продовжувати навчання в Криму, більшість студентів, які попросили про переведення, відповідають однаково. Після отримання дипломів на окупованому півострові роботи для них не буде. А шукати її у Росії вони не збираються, заздалегідь пов'язуючи своє життя та кар'єру тільки з Україною.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Гра в одні ворота

На чотиристоронній зустрічі в Женеві минулого четверга дипломати розробили план із восьми параграфів щодо деескалації ситуації в Україні. Зокрема, ці угоди зобов'язують українську сторону роззброїти всі незаконні збройні угруповання і повернути контроль над урядовими будівлями їх законним власникам. При цьому за рамками домовленостей залишився сам факт російської агресії стосовно України, скупчення багатотисячних збройних сил сусідньої держави уздовж наших кордонів та анексія Криму. Москва вперто не визнає своєї участі в подіях на південному сході нашої країни. При цьому наполегливо вимагає від Києва виконання вищезгаданих пунктів, диктуючи власну інтерпретацію алгоритму дій. Деякі спостерігачі вбачають у Женевських угодах певну пастку для української влади та великі можливості маніпуляцій для опонентів. Мовляв, гра ведеться не на рівних. М'ячі летять в одні ворота...

«Будь-які законні дії з боку правоохоронних органів України стосовно радикалів будуть розцінюватися Росією як порушення цих Женевських угод. Провокації з боку Росії будуть успішними, адже будь-який побутовий випадок, будь-яка перестрілка сприйматиметься як порушення угод», — сказав донецький політолог Олександр Клюжев, передає Радіо Свобода.

Експерти вважають, що Росія інсценувала провокацію на КПП у Слов'янську для зриву Женевських домовленостей щодо роззброєння підконтрольних їй бойовиків і звільнення захоплених сепаратистами адмінбудівель.

Ще в понеділок керівник Центру військово-політичних досліджень Дмитро Тимчук повідомив через соціальні мережі, що йому відомо про підготовку провокацій на Донеччині. За його словами, провокатори направляють зі Слов'янська загін бойовиків у Краматорськ, щоб ті під виглядом «Правого сектору» вступили у збройний конфлікт. Приблизно така сама схема була й на слов'янському блокпосту в ніч на 20 квітня, коли російські журналісти нібито знайшли докази причетності «Правого сектору» до конфлікту.

Втім, цей сценарій, безглуздий з погляду логіки й здорового глузду, цілком співзвучний з позицією російського МЗС. Там стверджують: Київ і Захід неправильно зрозуміли Женевські угоди. Мовляв, роззброювати треба не сепаратистів, а «Правий сектор» і прихильників Майдану.

На думку політолога Володимира Фесенка, Женевські домовленості виконуються. «Роззброювати Нацгвардію? Але це національний орган, вибачте. «Правий сектор» почали роззброювати, і будуть робити це й надалі. Але вся проблема з так званими народними республіканцями. Вони не хочуть ні роззброюватися, ні звільняти будівлі. І, судячи з останніх подій, Росія збирається використовувати Женевські угоди для інформаційної війни».

Усе йде за графіком. У кожного він свій

А от у Київській міській державній адміністрації, як уже писав «Голос України», до повного звільнення будівлі та її подальшого використання, так би мовити «за призначенням», уже готуються. Приміщення ремонтують. Глава КМДА Володимир Бондаренко доручив відновити роботу в будівлі до 25 травня.

Поки що все йде за графіком, запевнив «Голос України» радник глави КМДА Ярослав Кучер.

За його словами, у будинку міськдержадміністрації ще є представники «різних громадських організацій».

— Це абсолютно різні люди, частина яких, цілком можливо, і не має стосунку до Майдану. Є такі, яким просто нема куди йти. Зараз ми ведемо переговори, щоб будівлю було уже найближчим часом звільнено.

На момент, коли верстався номер, за словами Ярослава Кучера, було заплановане підписання спеціального меморандуму. І вже сьогодні до приміщення КМДА повинні повернутися чиновники.

Ще одна будівля в центрі столиці, яку у своїх цілях використовують активісти Майдану, — Український дім. Там функціонує Інформаційний центр Майдану. Щоправда, оперативно зв'язатися з керівництвом держпідприємства «Міжнародний виставковий і конгрес-центр Український дім» і з'ясувати, на яких підставах використовуються його площі активістами, нам не вдалося.

Тим часом жителі наметового містечка на Майдані розходитись і, тим самим, звільняти вулиці столиці не налаштовані. Щонайменше, до президентських виборів. Подавати приклад мітингувальникам у східних регіонах так само не поспішають. «Доти, доки по нашій країні ходять озброєні «зелені чоловічки», — це навіть не розглядається. Ось, коли їх усіх до одного виведуть — тоді подивимося», — заявила нашій газеті жителька Майдану Іванна з Тернопільщини.

Ольга ВІТЕР,
Тетяна СУВОРОВА.

«Голос України» з'ясовував, як діють силові структури на виконання Женевських домовленостей

Зокрема, в прес-службі МВС України зазначили, що, виконуючи вимоги цих угод, уряд країни розробив і передав до парламенту законопроект про амністію загарбників адміністративних будівель. Правоохоронці отримали і виконали чіткі вказівки щодо призупинення реалізації антитерористичної операції на час Великодніх свят. Однак російські спецпідрозділи, які присутні на сході країни, демонстративно не виконують домовленості. Підтвердженням цих слів є захоплення 21 квітня приміщення Краматорського міськвідділу міліції.

«Семеро невідомих осіб з автоматичною зброєю назвалися прибічниками Донецької народної республіки. Будь-яких вимог вони не висували, роботі міліції не перешкоджали. Начальник міського відділу міліції виїхав з групою активістів для проведення переговорів у місто Слов'янськ. Нині невідомі залишаються в приміщенні міськвідділу. За наявною інформацією, полковник міліції Віталій Колупай утримується активістами проти своєї волі», — повідомили в прес-службі відомства.

У прес-службі СБУ зазначили, що українська влада закликає російську сторону взяти на себе зобов'язання відповідно до Женевських домовленостей і здійснити увесь необхідний вплив на сепаратистів для звільнення незаконно захоплених приміщень і недопущення жодного кровопролиття. На жаль, озброєні диверсанти, які тероризують місцеве населення у м. Слов'янськ, у ніч з 19 на 20 квітня знову вдалися до провокацій. «У результаті інсценування зовнішнього нападу на блокпост і розстрілу кількох автомобілів загинула людина. Встановлено, що цієї ночі у Слов'янську не було жодної організації, окрім самих диверсантів та представників кримінальітету, яких підтримують та озброюють офіцери ГРУ ЗС РФ. Це підтверджують оперативно-слідчі дії, які здійснюють на місці правоохоронні органи України. Неправдива інформація, яка подається в деяких російських ЗМІ, однозначно спростовується слідчими, які розслідують цей злочин. Україна зі свого боку, дотримуючись Женевських угод, на Великодні свята призупинила активну фазу антитерористичної операції. Разом з тим, суб'єкти АТО відповідно до компетенції, визначеної чинним законодавством, у взаємодії зі Збройними Силами України, продовжують заходи для рішучої протидії збройним нападам, захопленню заручників та іншим злочинам проти мирного населення в Донецькій області. Така протидія здійснюється під повним міжнародним контролем ОБСЄ, — повідомили в прес-службі.

У свою чергу, у **Міністерстві оборони України** констатують відсутність співпраці з боку міліції Донецької області. Про це на брифінгу в Києві повідомив заступник начальника Головного командного центру Збройних Сил України Олександр Розмазнін, — повідомляє УНІАН. «На жаль, ми не відчуваємо співпраці з донецькою міліцією в рамках проведення антитерористичної операції», — сказав він.

«Роззброювати Нацгвардію? Але це національний орган, вибачте

Слов'янськ: стрілянина на блокпостах, комендантська година і війна журналістам

Поїздка на північ Донеччини в ці дні — завжди непередбачувана. На шляху до Краматорська потрібно проминути три блокпости, на одному з яких чергують співробітники ДАІ та озброєні міліціонери, на інших — так звана самооборона. Вартові-любителі не дуже ретельно перевіряють авто, а деякі навіть не зупиняють помахом саморобної дерев'яної палички. Чого не скажеш про блокпости навколо Слов'янська — міста, яке повністю контролюється сепаратистами й озброєними людьми без пізнавальних знаків на формі. Огляд вмісту салону й багажника, перевірка документів, «співбесіда» щодо мети приїзду — все серйозно.

У ніч на неділю на околиці міста було чути стрілянину. Конфлікт стався на одному з блокпостів поблизу села Билбасівка. За інформацією міліції, туди під'їхали невідомі на чотирьох автомобілях і відкрили вогонь по чергових. Унаслідок перестрілки серед охоронців блокпосту смертельно травмовані троє осіб і ще троє поранені. З них двоє від госпіталізації відмовилися. «Невідомі на двох автомобілях, близько дванадцяти осіб, поїхали з місця події у напрямку Харківської області. При цьому вони забрали з собою убитих та поранених, їх кількість невідома. Два їхні автомобілі, що залишилися на місці, були знищені активістами внаслідок підпалу», — повідомили в міліції.

Міліція проводить перевірку за фактом убивства. Проте діяльність офіційних правоохоронців у місті практично непомітна. Озброєні люди охороняють усі ключові будівлі — міліції, СБУ та міської ради. Під час останнього приїзду до Слов'янська одному з авторів цих рядків дозволили зробити кілька знімків біля будівлі СБУ. На території відомства були помітні броньовані автомобілі, захоплені раніше сепаратистами в українських десантників. На дорозі неподалік — барикади із повалених дерев, мішків та автомобільних покришок. Біля вартових — пляшки з «коктейлями Молотова».

На Великдень «народний мер» В'ячеслав Пономарьов оголосив про запровадження «комендантської години» з 23-ї до 6-ї години. «Поява сторонніх на вулицях неприпустима», — заявив теперішній господар головного «крісла» в міській раді. Раніше лідер слов'янських прихильників «Донецької республіки» звертався до президента Росії Володимира Путіна із проханням надати військову допомогу.

Робота журналістів у Слов'янську залишається справою небезпечною. Надходять сигнали про примусове затримання працівників ЗМІ. Зокрема, повідомлялося про викрадення українських журналістів Ірми Крат та Сергія Лефтера, а також Поля Гого і Коссімо Аттанасіо з Італії і Дмитра Галко з Білорусі. Колеги говорили про те, що у журналістів забирали фото- та відеоапаратуру, гроші, документи. Міліція перевіряє інформацію, але, як випливає із повідомлення відділу зі зв'язків із громадськістю ГУМВС України в Донецькій області, «на теперішній час правоохоронці не виявили свідків, які підтверджують факти викрадення, також немає і відомостей про перебування даних журналістів у м. Слов'янську». «Заяв про вчинення цих кримінальних правопорушень до міліції не надходило», — йдеться в повідомленні.

Про інші реалії міста, яке перебуває в руках сепаратистів, свідчать заголовки місцевих видань. «Тролейбусний маршрут № 2 тимчасово не діє», «Некерована вантажівка рознесла ринок», «До лікарні з вогнепальним пораненням потрапив місцевий мешканець», «У місті закінчується хлор для знезараження питної води» та інші. А «Газета оголошень», яка цими днями стала джерелом об'єктивної інформації про події, розповідає про нову дитячу гру «блокпост». «Суть гри полягала в наступному: діти спорудили барикаду із підручних матеріалів. Одні діти на велосипедах і самокатах намагалися проїхати через своєрідний «блокпост», інші ж дітлахи, «озброєні» палками і саморобними картонними щитами, їх доглядали», — пише видання.

Неспокійними видалися свята і для сусіднього Краматорська. У понеділок біля міської ради відбувся мітинг, після якого проросійські активісти пригрозили піти й захопити місцевий аеродром, який перебуває під контролем українських військових. За інформацією місцевих журналістів, від штурму аеродрому прихильники «Донецької республіки» таки відмовилися, натомість вирішили захопити міський відділ міліції. Біля відділу та міської ради журналісти помітили «зелених чоловічків» — озброєних людей у камуфляжі.

Андрій СЕРЕДА,
Олег ТОЛСТОВ.
Донецька область.

Спроби дестабілізації обстановки тривають

Проросійські сили в Луганську обіцяють діяти «мирним шляхом», але створюють додатковий озброєний загін ополченців.

От і Луганщина «приростила» собі нову голову, обравши «народного губернатора». Це відбулося на закритому засіданні сходу, який пройшов 21 квітня в захопленій будівлі СБУ. За інформацією учасників, у ньому взяли участь представники різних міст області. «Народним губернатором» став Валерій Болотов — командир так званої Армії Південного Сходу. Він повідав про подальші плани: створити додатковий озброєний загін ополченців, перепідпорядкувати собі силові, судові та інші структури. Але, як переконував Валерій Болотов, «зробити це мирним шляхом». А напередодні він оголосив про створення єдиного штабу Південного Сходу, який буде базуватися в Донецьку й «координувати зусилля штабів в інших регіонах, спрямовані на повалення влади».

Одна з головних вимог сходу — «визнати Луганську область тимчасово автономною територіальною одиницею у складі України, що перебуває в непідкоренні центральній владі до моменту проведення місцевого референдуму».

Проросійські активісти мають намір 11 травня 2014 року провести обласний референдум, на якому розглянути поки що два варіанти статусу регіону: як автономна республіка з розширеними повноваженнями у складі України або у складі України без змін колишнього статусу. Причому організатори обіцяють, що у разі обрання статусу «автономної республіки» відразу ж відбудеться другий референдум, на якому розглядатиметься питання про входження «незалежної Луганської республіки до складу Російської Федерації».

За минулий тиждень ситуація в області стала напруженішою. У декількох містах регіону робилися спроби дестабілізації обстановки. У Стаханові проросійськи налаштовані активісти намагалися захопити будинок міліції, у Рубіжному озброєні битками молоді люди розігнали мітинг за єдність України. Є потерпілі. Група молодчиків заважала проводити мітинг громадян з обговорення політичної ситуації в Україні в Перевальську. В районі селища Боково-Платове Антрацитівського району затримано групу осіб, у яких вилучено зброю та боєприпаси, викрадені з будівлі СБУ. Двоє із трьох затриманих раніше судимі за незаконний обіг наркотиків і розбій. Безпрецедентний випадок, про який розповів блогер Сергій Іванов, трапився в Стаханові. Тут з пістолета обстріляли двох одинадцятикласників, які встановлювали Державний прапор України на одному з териконів і фотографувалися біля нього. Однак у пресслужбі обласного ГУМВС заявили про те, що «факти стрілянини не підтвердилися».

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

«Туристи» виявилися іноземними агентами

На Сумщині затримано авто з підозрілими пасажирами, які «заблукали» на трасі Конотоп—Суми. З п'ятниці на суботу до конотопського штабу «Правого сектору» зателефонували мешканці району, які повідомили, що невідомі на автомобілі з харківськими номерами розпитують селян, як проїхати в Суми. Активісти зв'язалися з працівниками СБУ в області й невдовзі спільними зусиллями «туристів» було затримано на одному з блокпостів на під'їзді до обласного центру. Під час затримання з'ясувалося, що двоє «подорожніх» — агенти ГРУ (Головне розвідувальне управління Міністерства оборони РФ. — **Авт**.). І приїхали вони не святкувати Великдень, а налагоджувати агентурну мережу в регіоні. Тож тепер російськими шпигунами «опікуються» працівники Служби безпеки України.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

ФОТОФАКТ

У Донецьку перед будівлею, що належить Олександру Клименку *(на знімку в центрі)*, ***зібралися близько 30 людей із прапорами України, щоб захистити її від нападу.***

Напередодні до офісу прийшли представники самопроголошеної «Донецької республіки» і поставили ультиматум власнику будівлі: «Якщо ви не знімете прапор України, то ми знімемо його самі», при цьому лунали погрози влаштувати пожежу. Шантажисти дали власнику час до ранку.

Протистояння людей з українськими прапорами та їхніх політичних опонентів завершилося без сутичок.

Фото надане прес-службою О. Клименка.

ХРОНІКА

Область прикривають десантники

Минулого понеділка у центрі Харкова спробували зібратися дві-три сотні мирних демонстрантів — пенсіонери, безробітні, прихильники проросійських настроїв. Але вже цього було достатньо, щоб закрити в центрі міста станції метро й обмежити рух громадського транспорту.

Близько 15.00 на площі Свободи вибрали «народного губернатора». Близько 150 людей підняттям рук проголосували за обрання народним губернатором Володимира Варшавського. За словами активістів, Варшавський повинен вирушити до Москви на затвердження призначення. У кого в голові зародився такий чудовий план — розв'язувати проблеми півторамільйонного мегаполіса крихітною групкою самозванців? Фарс комедіантів, які своїми безглуздими діями тільки принижують своє місто.

А тим часом цілком серйозно в інформаційне поле вкидається «бомба», що в Харкові затримано чоловіка, якого підозрюють у шпигунстві. **Про це йдеться в повідомленні прес-служби Міноборони.**

За її даними, громадянин, схожий на жебрака, тривалий час перебував біля території Харківського університету Повітряних сил імені Івана Кожедуба, при цьому постійно робив позначки в зошиті.

Начальник патруля вирішив передати затриманого представникам правоохоронних органів. У ході обшуку в невідомого знайшли папери з нанесеною від руки схемою об'єктів інфраструктури Харківського університету Повітряних сил.

А тим часом одного з активістів проросійського руху Костянтина Долгова рішенням суду затримали за підозрою в пошкодженні банкоматів «ПриватБанку».

Як зазначили у Головному управлінні МВС України в Харківській області, останнім часом на території Харкова зареєстровано кілька фактів умисного знищення банкоматів, що належать одній із банківських установ України.

Під час досудового розслідування працівниками харківської міліції було встановлено, що організацією і скоєнням вищевказаних злочинів займається 34-річний харків'янин разом із групою товаришів. Про доказову базу поки що жодного слова...

А ще в Харкові за кілька днів набрали майже тисячу людей до нових міліцейських підрозділів і прийняли 350 бійців у Нацгвардію.

Сьогодні ж кордон області прикривають десантники. Бійці повітрянодесантних військ Збройних Сил України прикривають Харківську область від можливої атаки сепаратистів зі Слов'янська, пояснюють військові. Жодного диверсанта, щоправда, за останній час не спостерігалося, але, за словами командирів, не виключається можливість спроби проникнення в Харківську область агресивно налаштованих людей.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Установча влада народу в центрі

Якщо сучасному громадянину України запропонувати оцінити конституційний стан національно-державного устрою в Україні, то для переконливої відповіді знайдеться достатньо аргументів, щоб підтвердити конституційну аксіому — це цілісність держави, непорушність її території, верховенство народного суверенітету України.

Господарі своєї долі

Але завжди складними залишаються такі принципові питання, як право Українського народу бути господарем своєї долі, а це залежить від наявності у територіальних громад самостійності і спроможності реалізувати власну компетенцію, що безпосередньо зв'язано з правом народу на установчу владу. Для народу — як суверена — установча влада означає право встановлювати єдиний і прийнятний для нього конституційний лад, застосовувати волю громадян у всіх сферах їх участі і необмеженого впливу на державу, яка повинна обслуговувати суспільство, проводити політику в їх інтересах, встановлювати засади демократії і форму правління, закріплюючи права і свободи людини в Конституції України.

Для конституційного права визначення критерію кількості осіб етнічного походження для поняття «народ» не береться до уваги.

За наявності чинної Конституції України, найважливішим елементом конституційного ладу виявилися такі категорії, як правосуб'єктність територіальних утворень.

Сьогодні важливо приділити увагу інтересам територій, які стають вирішальними у розумінні права на самостійність, самоврядування, а також задоволення вимог власного облаштування громадянами свого життя як активної частини суспільства в державі. Слід окремо пояснити важливість цього питання. Принцип вільного господарювання на своїй території, розпорядження власними ресурсами для громадян, **які становлять** Український народ, не кореспондує із змістом статей 13 і 14 Конституції України. Щоб не загострювати це **питання — громадяни повинні мати право** доступу **на відповідних територіях громад у користуванні** (не кажучи **про право розпорядження та контролю). Це стосується діяльності** органів державної влади та місцевого самоврядування щодо раціонального використання земельних, водних та інших природних ресурсів, надр та інших об'єктів права власності Українського народу, які знаходяться, зокрема, в **кожному** регіоні.

Проблеми народовладдя

У цьому відношенні Конституція України поки неспроможна дати відповіді на широке коло проблем, які стосуються народовладдя, а саме установчої влади народу в центрі і на місцях. Очевидним для громадян є також серйозні розбіжності розподілу влади на трьох рівнях — загальнодержавному, регіональному і місцевому.

Що перш за все кидається в очі? Несформульованість принципів реалізації декларованого конституційного постулату: народ — є носієм суверенітету і єдиним джерелом влади. **Вчені-конституціоналісти намагалися привернути увагу Конституційної Асамблеї** і довести концептуально запропоновані нові механізми здійснення народовладдя, **зокрема**, у відносинах безпосереднього волевиявлення народу, громадян по відношенню до центральної влади. **Проте їх зусилля були марними і тому цінний матеріал залишився без уваги, хоча рекомендації відносно змін до Конституції мали вигляд реформаторських. Реалії** сьогодення вказують, що

найперше підлягає перебудові державна влада, яку повинен безпосередньо контролювати народ, отримавши у змінах до Конституції належні важелі в соціальному управлінні.

Громадяни мають отримати гарантовані Конституцією нові засади самостійності у вирішенні всіх питань місцевого характеру, здійснюючи свою волю безпосередньо. Органи управління на місцях мають бути наділені населенням територій делегованими повноваженнями, щоб мати можливість взаємодіяти з органами центральної влади. Актами установчої влади, які приймаються через форми народного волевиявлення, можуть бути не тільки Конституція і закони, а' й декларації, маніфести, статути, якими запроваджуються, установлюються, узаконюються владні повноваження на регіональному і місцевому рівнях.

У такий спосіб установча влада народу встановлює і утверджує «фактичну конституцію», тобто систему здійснення й організації влади, що задовольняє потреби населення, визначає особливості правопорядку в окремих місцевостях, у кожному конкретному випадку. Саме в цьому об'єктивному моменті слід передовсім шукати пояснення того, що

поняття «народ» в аспекті здійснення установчої влади в межах певної території розуміють за конституційним принципом як усіх індивідів, об'єднаних єдиним походженням від громадянства України.

Хто має почути голос народу? Безумовно, демократична влада! **Це для суспільства — найвагоміше.**

Сьогодні нині чіткою і зрозумілою для українського народу є постановка питання не про федеративний устрій замість унітарного, **а про децентралізацію влади і нові засади**

парламентського устрою. За існуючою загальною кількістю представників народу-членів парламенту **можливо впровадити двопалатний парламент** і до верхньої палати мають направлятися обрані **у регіонах** представники за кількістю пропорційною населенню регіону. **Нижня палата — асамблея народних депутатів — має інший принцип її формування.**

Національно-персональна ідентифікація

Окремої уваги потребує проблема введення до статті 38 Конституції безперервності функціонування депутатського корпусу до фактичного закінчення повноважень депутатів і відповідно з найкоротшим строком набуття статусу новим складом парламенту. Цей принцип має стати конституційним критерієм ефективності законодавчої влади. Щодо принципу пропорційності народного представництва варто звернутися і до історичного досвіду, коли Українська Центральна Рада Універсалом 9 січня 1918 року прийняла Закон «Про національно-персональну автономію». Ключова роль у законі належала положенням, які стосуються національно-персональної ідентифікації. Це був у ті часи чудовий приклад застосування юридичної думки в національно-державному будівництві. Мав би розроблятися суспільний договір про Національний Союз, об'єднуючи юридичним шляхом волевиявлення корінних народів і при наявності не менше 10 тисяч підписів громадян передбачалось приєднання до нього національних меншин. Ця форма давала можливість не тільки враховувати, а й реалізувати на встановлених принципах етнонаціональну політику та інтереси всіх національних меншин в УНР. Право представництва забезпечувало вирішення питань волевиявлення громадян у творенні свого національного життя як невід'ємного права нації. Але цей закон був приречений історичними подіями не на користь української держави.

Натомість зрозуміло, що кожна вказана пропозиція має бути всебічно проаналізована і оцінена щодо її прийнятності. Адже громадяни прагнуть на нових реаліях побудувати своє співіснування, **тому** у змінах до Конституції **слід** передбачити якнайповніше застосування не тільки представницьких, а й прямих форм волевиявлення. Конституційна модель народовладдя вимагає нових концептуальних підходів, зокрема, виділення учасницької демократії, яку у чинній Конституції сховали за принципом: «громадяни мають право брати участь в управлінні державою...» (стаття 38).

Можливість побудувати нову нормативну модель у конкретних напрямах впливу громадян на політичний процес та прийняття вагомих загальнодержавних (суспільного значення) рішень не від імені народу, а шляхом власного волевиявлення народу (конституційною довірою) повинна стати ключовим засобом досягнення верховенства народу в демократичній державі застосування реальних форм здійснення «народоправства».

Слід виходити з того, що потенціал «владоспроможності» народу важливо зв'язати з новим текстом Конституції (щодо змін системного характеру). Ця ідея має ґрунтуватися на цінностях і пріоритетах прав і свобод людини, які є центральними для суспільства і держави. Таким чином, розділи I—III, IV, VI, VIII і IX Конституції України, які мають пряме відношення до народовладдя, потребують розширеного і системного оновлення. Що стосується державної влади і місцевого самоврядування — ці інститути є об'єктами нового конституційного осмислення в контексті «держава і громадянське суспільство», оскільки публічна влада повинна бути вторинною, підзвітною і підконтрольною волі громадян, народу в реальних проявах імперативної залежності (зв'язаності) від суспільних інтересів. Нарешті держава відчула, що її керманичі це наймані Українським народом особи і установча влада народу має неоспорюване верховенство. Під впливом реалій з'явилася

нова доктрина «народоправства», коли повнота влади належить народу-суверену і тому найперше завдання — закріпити у змінах до Конституції найдієвіші форми і механізми безпосередньої представницької і учасницької демократії.

Який головний ресурс демократії виявило Народне віче у період боротьби за демократію в Україні? Це право народу на остаточне вирішення питань політики, економіки, культури, мови, національно-територіального устрою, форм правління в державі, схвалення або негативна оцінка діяльності Президента, парламенту і уряду і т. і. В них фокусуються інтереси людей, їх права обирати спосіб життя і шлях до цінностей розвинутих демократій. Це означає, що будь-яка публічна влада, а особливо обрані (призначені) особи можуть функціонувати тільки за згодою (демократичної легітимації) народу. В цьому ми вбачаємо сьогодні вищу цінність установчої влади народу в центрі і на місцях. Тому багато положень чинної Конституції слід переглянути, по-новому оцінити конституційну формулу Української держави, яку передчасно назвали правовою і соціальною. Така держава ще не відбулась, її ще не побудували. Отже, замість конституційного визначення майбутньої України слід зафіксувати в Конституції досягнуте: «держава є конституційною, яка повинна служити інтересам Українського народу за своїм призначенням як демократична, правова і соціальна». Нову якість «конституційної держави» варто визначати через матеріальну сутність конституційного ладу, державного устрою, які залежать від установчої влади народу, яку образно представляють як «влада над владою».

Формування суспільної основи

Які нові цінності пропонує нам новий етап розвитку конституційного будівництва.

Насамперед формування його суспільної основи на принципах усвідомленого «конституційного патріотизму», що чудово проявилося у Німеччині з 50-х років XX століття «Verfassung patriotismus». Цей принцип залишається сьогодні діючим для всіх суб'єктів публічної влади ФРН. Це, в свою чергу, є надійною запорукою довіри народу до держави. Отже, суспільна реальність потребує введення до Конституції нових інститутів і форм народовладдя, які можуть стати в Україні рушійною силою встановлення прямих зв'язків довіри між державою і народом.

Аксіомою для Українського народу є його виключне право не тільки змінювати конституційний лад шляхом всеукраїнського референдуму, а й внесення до Конституції змін за результатами голосування (плебісциту).

При цьому національно-державний устрій має бути побудований таким чином, щоб громадяни утворювали водночас представницькі органи із законодавчими функціями в регіонах, спираючись на нову модель матеріально-фінансової основи. Розпорядником ресурсної бази регіонів, головним суб'єктом у задоволенні владою інтересів громадян має стати **сформований громадянами представницько-законодавчий орган** з власною виконавчою колегією і структурою управління (замість державних адміністрацій). **Натомість негативно позначається на результативності задоволення місцевих потреб населення в регіонах існування паралельних структур органів виконавчої влади, які по суті відтворюють конфлікт інтересів** з самоврядними органами в регіонах. Кожна система вертикалі і горизонталі організації економічного і фінансового територіального управління має узгоджуватися у напрямку «регіони — центр», а не навпаки. Це дасть змогу реалізувати волевиявлення населення, яке сьогодні навіть не має правових підстав для місцевих референдумів. **Правомірно ще раз наголосити щодо легітимності здійснення права власника державними органами, органами місцевого самоврядування щодо володіння, користування і розпорядження об'єктами права власності Українського народу відповідно до частини першої статті 13 та частини другої статті 14 Конституції України. Хіба така формула може стимулювати установчу владу народу?**

Чи правильно, коли народ як суб'єкт установчої влади не має «територіальної компетенції», що стосується господарських комплексів в регіонах, ресурсної основи самоврядування. Треба виправити конституційну невмотивованість, оскільки народ не передавав і не делегував (ні за формою, а тим більше за змістом) своєю волею «право здійснювати владу... через органи державної влади та органи місцевого самоврядування» щодо надр, землі, природних ресурсів.

Отже, важливо до Конституції ввести принцип, щоб держава гарантувала право громадян на залучення до консультацій та публічного обговорення проектів рішень з усіх суспільно важливих рішень стосовно життєвих інтересів: як на національному, так і на місцевому рівнях.

Нові форми активного волевиявлення

Введення до тексту Конституції нових форм активного волевиявлення стосується статті 38 Основного Закону, а також положень статей 38, 40, та 57 Конституції України. Сьогодні принципове значення має концептуальний напрямок «здійснення реального народовладдя» стосовно врахування у Конституції України таких форм прямого волевиявлення:

— введення механізму народних петицій до Президента і Уряду за умови збору підписів у кількості не менше 40 тисяч громадян щодо негативної оцінки законів, які звужують, обмежують або скасовують права і свободи людини і громадянина. Реально народ перебуває поза межа-

і на місцях

ми правового регулювання здійснення ним суверенних прав. Таке доповнення стосується статті 40 Конституції;

— встановлення обов'язкової публічної звітності перед народом Прем'єр-міністра України, міністрів та керівників центральних органів виконавчої влади за наслідки здійснення державної політики (окремих напрямків) за період не менше двох років з відповідною суспільно-оціночною процедурою висновків Президентом виконання Програми уряду у встановленому законом порядку, тоді у формі плебісциту громадяни вирішують: «за підтримку» — «проти виявлення довіри» вказаним вищим посадовим особам в державі;

— закріплення волі народу як головного суб'єкта законодавчої ініціативи та «скасувального вета».

У такий спосіб мають реалізовуватися інтереси Українського народу щодо прямого волевиявлення або його згоди, які спрямовані на забезпечення народного суверенітету та формування державою внутрішньої і зовнішньої політики під контролем народу.

Зокрема, важливо передбачити таке доповнення до статті 57 Конституції, коли закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, перед їх ухваленням мають проходити широкі консультації та публічні обговорення від моменту виникнення законодавчої ініціативи до остаточного ухвалення рішення.

Ми вважаємо за необхідне конституційно закріпити імператив: якщо зачіпаються права і свободи громадян у законах України, вони не можуть змінюватися, обмежуватися без проведення процедури публічного обговорення. Держава зобов'язана вести відкритий, прозорий та регулярний діалог з громадянами, представниками професійних, підприємницьких, релігійних та інших громадських об'єднань перш за все через громадське телебачення як інститут громадянського суспільства. Воно з власної ініціативи забезпечує інформування громадян про всі проекти публічних рішень, які плануються ухвалювати органами державної влади та місцевого самоврядування та про стан публічного ведення справ (статистику, фінанси, конкурси, тендери, звіти тощо).

Новелізація форм народного волевиявлення передбачає, щоб громадяни без застережень і перепон ініціювали проведення всеукраїнського референдуму (в тому числі з питань скасування закону), якщо ця ініціатива підтримана підписами не менш ніж півтора мільйона громадян України, які мають право голосу і зібрані не менш як на території 12 регіонів.

Принципове значення має постановка питання, що рішення на всеукраїнському референдумі вважається прийнятим, якщо за це рішення проголосувало більше половини громадян, які мають право голосу на день проведення референдуму, а прийняте рішення не підлягає затвердженню жодним органом державної влади.

Для забезпечення гарантії такого рішення воно протягом 5 років не може бути змінене чи скасоване шляхом прийняття закону, а лише на референдумі.

Такий порядок встановлено у таких країнах, як Італія, Мальта, Нідерланди та ін., відносно «скасувального» референдуму, коли виносяться питання про скасування прийнятого парламентом закону.

Слідуючи підтримці народом форм прямого голосування на Майдані, велике значення має відображення принципу скликання Народного віче у порядку, визначеному законом. Запровадження на конституційному рівні інституту відповідальної політики Президента, уряду і парламенту представляє достатньо ефективний компенсаторний механізм виявлення народної довіри, оскільки досить складною є процедура ініціативного референдуму. Для прикладу, відповідно до ст.87 Конституції Іспанії, 50 тисяч громадян можуть ініціювати розгляд певного законопроекту в парламенті. Принципово важливим є представлення інтересів ініціативною групою громадян при безпосередньому розгляді в парламенті їх законопроекту, що є важливою гарантією ефективності цього інструменту безпосередньо демократії. Конкретно це можна ввести редакційною зміною положення статті 93 Конституції України.

Таким чином, виділяючи окремі складові народовладдя, наша мета полягала в тому, щоб показати, наскільки важлива для держави і суспільства установча влада народу, які потенційні можливості зближення влади з народом закладені у механізмах, зокрема, встановленням у Конституції народного контролю за владою. Це вимагає закріплення у змінах до Конституції України найефективніших і необхідних, також для громадян інших важливих форм і способів доступу до публічної влади. Мається на меті реальний вплив на прийняття владними органами соціально вагомих і чутливих для кожної людини рішень, коли на перше місце замість декларацій можна поставити права, свободи та інтереси населення в масштабі України і в кожній місцевості.

Анатолій СЕЛІВАНОВ, дійсний член (академік) Національної академії правових наук України, доктор юридичних наук, професор.

Блокпости споруджують на Кіровоградщині

У Кіровограді місцеві організації політичних партій та громадських організацій активно виступають за створення сил територіальної оборони та встановлення блокпостів на дорогах, в'їздах до міст та в інших стратегічно важливих місцях.

Установили блокпост за ініціативи районного осередку руху опору російській агресії, сепаратизму та тероризму й на автомагістралі, що з'єднує Кіровоград з райцентром Мала Виска. Найбільшу допомогу в його облаштуванні надали жителі Новогригорівської та Олександрівської сільських рад. Саме вони і допомагають працівникам Маловиського райвідділу міліції тут чергувати.

Обговорили питання облаштування на в'їздах до населених пунктів області спеціалізованих загороджувальних споруд і в Світловодську. До участі в нараді, що відбулася в міськраді, запросили військового комісара Світловодсько-Онуфріївського об'єднаного військкомату. Вирішили незабаром встановити три КПС (за кількістю в'їздів до міста), де нестимуть цілодобову вахту озброєні працівники міської міліції разом із добровольцями «Світловодської самооборони».

А в Олександрії створили територіальний штаб руху опору та набирають роту територіальної оборони з патріотично налаштованих олександрійців.

Планується, що організації руху опору не входитимуть до жодної з політичних партій та функціонуватимуть безпосередньо у підпорядкуванні Міністерства оборони України.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Фото «Першої електронної газети».

На аверсі — земляки. На реверсі — яничари

Рада Національної безпеки й оборони України готує звернення до світових мас-медіа з проханням блокувати брехливі повідомлення російських ЗМІ. Заступник секретаря РНБО Вікторія Сюмар переконана, що в повномасштабній інформаційній війні, яку Росія розгорнула проти України, світ має стати на бік нашої країни: «Готуємо відповідне звернення до провідних світових медіакомпаній. «Дезу» треба блокувати, а не тиражувати. Посилання на російські медіа має стати прикладом неякісної журналістики з огляду на те, як часто там подається відверта брехня, необхідна для підтвердження ідеологічних міфів, придуманих на обслуговування завдань Кремля».

«Голос України», як, напевно, помітили читачі, постійно розвінчує приклади такої відвертої брехні. Та не вистачить газетних сторінок, щоб до кінця показати масштаби бурхливої уяви наших російських колег. Утім, припускаємо, що напружувати звивини насправді їм не доводиться: «фантазії» продукуються на ідеологічних фабриках Кремля, журналісти просто виконують роль представників «оптових кампаній».

Продають і габаритні товари — побрехеньки про нинішній «визвольний рух» на сході України, і «приємні» дрібнички — байки про українців, яких «незаконна київська» влада за два місяці встигла загнати з повного покращання від Януковича до жебрацтва від «заколотників».

Днями землячка з Хмельниччини розповіла показову в цьому плані історію. Її московська родичка не влаштовує істерик з приводу маршів бандерівців на батьківському подвір'ї, як це робить сестра з Красноярська. Та щиро переконана, що «хлопці з лісу» (а ліси у цій місцевості такі, що схрон немає де викопати — дитина між трьома соснами не загубиться) прописалися в їхній хаті, і тепер диктують усій родині нацистські правила — вбивати, різати, палити. Вона не хоче чути жодних аргументів: «Що ви мені розказуєте, я сама по телевізору бачила...». Так ось, інша родичка, чуйніша серцем, не гнівається за підхоплену бацилу фашизму теофіпольськоюріднею, а дуже співчуває їй за безпросвітну бідність. Також по телевізору бачила: пенсій не платять, зарплат не дають, газу немає, живуть у хлівах з пацюками, бо в хати заселяють... майданівців. «А хоч пошта у вас працює, — гірко ридає в телефон, — я вам свою пенсію вишлю, може, хліба собі на Великдень купите. А колись ми такі паски пекли...». Даремно співрозмовниця, котра саме місила тісто на ті знамениті паски і ризикувала їхньою якістю через недоречні для такої відповідальної праці затяжні теревені, намагалася заспокоїти рідню: «І пенсію вчора одержала, і з нової хати ніхто не виселяв, і пацюків у хліві давно потруїли...». «Не може бути, ти просто мене заспокоюєш, — схлипувала москвичка. — А нам по телевізору все показують...».

«Що тут скажеш, — робить висновок моя знайома, — вірять брехні і знають про нас більше, ніж ми самі. Путін усім там мізки запарив... Скоро не тільки по телевізору гіпнозуватимуть, а й у магазинах...». Землячка має на увазі «кілограмового Путіна». Така вага монети, присвячена «збирачеві російських земель». Ми саме читаємо новину: у майстерні художньої зброї «Арт-грані» випустили серію пам'ятних срібних і позолочених монет розміром у долоню. На реверсі кожної грошової пам'ятки — контур Кримського півострова, а на аверсі — барельєф із зображенням президента РФ Володимира Путіна. «Дивись, такий малий, а спритний, як пацюк, — дивується моя землячка, — вже і в гроші вскочив, як в Україну...»

До речі, у цьому «вскоченні» все законно, переконують ініціатори вшанування Путіна через 25 монет. Вони перевіряли легітимність возвеличення подвигів сучасного «єрмака-єрмолова» і переконалися, що «криміналу тут немає». Хто б сумнівався у протилежному, коли землі не тільки збираються, а й зашиваються уста кожному, хто не згоден з такою політикою.

«Ми впевнені, що ці унікальні вироби будуть цікаві колекціонерам і цінителям сучасної історії. Вони знайдуть свого покупця», — з гордістю заявляють на підприємстві «Арт-грані». І, мабуть, мають рацію. Монети в Росії неодмінно знайдуть покупців: з огляду на кількість «цінителів сучасної історії». Від колекціонерів агресії там просто зашкалює —монет не настачиш. Дуже шкода, що до їх пацюкової зграї приєднуються вихідці з України. На аверсі — начебто земляки. На реверсі — очевидні запроданці-яничари. Ось такий барельєф вимальовується.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до чинного законодавства народний депутат України **ГЕРАЩЕНКО Ірина Володимирівна** подала декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру державного службовця за 2013 рік.

Згідно з декларацією, загальна сума сукупного доходу народного депутата Ірини Геращенко становить 399 981 гривень, у тому числі, заробітна плата, інші виплати та винагороди — 251 479 грн., дивіденди, проценти — 45 120 грн., матеріальна допомога — 35 582 грн. (направлена на благочинність), декретні виплати при народженні третьої дитини — 67 800 грн.

Загальний сукупний дохід членів сім'ї декларанта становив 963 287 грн., із них заробітна плата — 32 800 грн., страхові виплати, страхові відшкодування, викупні суми та пенсійні виплати, що сплачені декларанту за договором страхування, недержавного пенсійного забезпечення та пенсійного вкладу, — 35 172 грн., дохід від відчуження рухомого та нерухомого майна — 386 015 грн., дохід від провадження підприємницької та незалежної професійної діяльності — 509 300 грн.

У власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта перебувають квартира загальною площею 75 кв. м , легковий автомобіль Lexus 350 2007 року випуску.

У членів сім'ї декларанта у власності, в оренді чи на іншому праві користування перебувають: земельна ділянка загальною площею 0,1 га, дві квартири загальною площею 145 і 40 кв. м, садовий (дачний будинок) — 210 кв. м, легковий автомобіль Ford Explorer 2013 року випуску.

Сума коштів на рахунках декларанта у банках та інших фінансових установах становить 372 005 грн., із них вкладених у звітному році — 72 000 грн., у членів сім'ї — на рахунках у банках та інших фінансових установах 618 350 грн., розмір внесків до статутного (складеного) капіталу товариства, підприємства, організації — 215 000 грн.

Фінансові зобов'язання декларанта становили: утримання майна — 14720 грн., погашення основної суми позики (кредиту) — 109 000 грн., погашення суми процентів за позикою — 12 380 грн. Фінансові зобов'язання членів сім'ї декларанта: утримання майна — 47 812 грн., погашення основної суми позики (кредиту) — 185 240 грн., погашення суми процентів за позикою (кредитом) — 41 150 грн.

***

Відповідно до чинного законодавства голова Чернівецької обласної державної адміністрації **ВАНЗУРЯК Роман Степанович** подав декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру державного службовця за 2013 рік.

Згідно з декларацією, загальна сума сукупного доходу Р. Ванзуряка становить 239 067 гривень, у тому числі, заробітна плата, інші виплати та винагороди — 237 442 грн., дивіденди, проценти — 1625 грн.

Загальний сукупний дохід членів сім'ї декларанта становив 29 903 грн.

У власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта перебувають: земельна ділянка загальною площею 1000 кв. м, два легкові автомобілі Mercedes Benz 1991 року випуску, об'єм циліндрів двигуна 4200 куб. см, і Mercedes Vito 2000 року випуску, об'єм циліндрів двигуна 2200 куб. см.

У членів сім'ї декларанта у власності, в оренді чи на іншому праві користування перебувають: земельні ділянки загальною площею 20 000, 4000 і 98,1 кв. м.

На рахунках у банках та інших фінансових установах у декларанта -6 176 грн., вкладені у звітному році.

Фінансові зобов'язання членів сім'ї декларанта становили: утримання майна — 6978 грн.

***

Відповідно до чинного законодавства народний депутат України **ГІНКА Ярослав Ярославович** подав декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру державного службовця за 2013 рік.

Згідно з декларацією, загальна сума сукупного доходу народного депутата Ярослава Гінки становить 271 745,84 грн., у тому числі, заробітна плата, інші виплати та винагороди — 236 651,84 грн., матеріальна допомога — 35 094 грн.

У власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта перебуває легковий автомобіль Mitsubishi Lancer 2006 року випуску, об'єм двигуна — 1590 куб. см.

У Рівному з'явився новий шаховий клуб. Він буде структурним підрозділом дитячої спортивної школи №1. Працювати на повну потужність почне з 1 вересня. Міська влада оголосила про набір дітей, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

75 тисяч гривень повернуто до бюджету Михайлівської сільради в Машівському районі на Полтавщині. Прокуратура встановила, що місцеве товариство, яке будувало господарські споруди, не сплатило до скарбниці територіальної громади коштів пайової участі, *інформує наш власкор Василь Неїжмак*

Пропонують установити надбавки

Установити надбавки в розмірі не менш як двадцять відсотків від середнього рівня доходів працівників у січні-лютому й розпочати їх нарахування з березня. З таким закликом звернулася Дніпропетровська облдержадміністрація до керівників і власників підприємств усіх форм власності, а також до галузевих і незалежних профспілок.

За словами голови ОДА Ігоря Коломойського, передусім цей заклик стосується великих містоутворюючих підприємств області.

— Безпрецедентні події вкрай негативно вплинули на український фінансовий ринок. Різко девальвувала гривня, помітно зросла вартість споживчого кошика для населення, — заявив він. — Водночас багато підприємств поліпшили економічні показники, насамперед за рахунок зменшення собівартості продукції. Тобто з'явився резерв для компенсації населенню втрат від зростання цін в умовах кризи.

Після подолання негативних макроекономічних процесів і стабілізації національної валюти Ігор Коломойський пропонує провести корегування зарплатних тарифів відповідно до реалій, які складуться на той момент. Поки що ж необхідне щомісячне індексування доходів трудящих залежно від вартості споживчого кошика в поточному місяці.

— Окремо хочемо нагадати галузевим і незалежним профспілкам про їхній обов'язок стояти на варті економічних інтересів трудящих, — наголосив голова ОДА.

В адміністрації впевнені, що зростання споживчого попиту допоможе знову запустити економіку області. Уже розпочато роз'яснювальну роботу з директорами й акціонерами великих промислових підприємств і бізнесменами. Минулими вихідними ухвалено рішення щодо феросплавного холдингу: Нікопольського заводу феросплавів, Марганецького й Орджонікідзевського ГЗКів. За рахунок збільшення премій, надбавок, нарахувань та інших видів додаткових виплат на цих підприємствах загальний обсяг доходів працівників піднімуть у середньому на тридцять відсотків.

— Від підвищення платоспроможності працівників ГЗК у результаті виграє все населення області, — вважає керівник апарату ОДА Геннадій Корбан.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Мозаїка зі світлин краян

В Івано-Франківську на вулиці Незалежності з'явилася нова фотомозаїка, складена зі світлин жителів міста. Для її створення використано понад 7 тисяч фотографій іванофранківців. Розмір полотна, на якому зображені своєрідні ворота міста — залізничний вокзал, 8,5 метра на 3,5 метра. Ініціаторами загального портрета виступили представники молодіжного міськвиконкому, голова якого Ірина Рабарська повідомила, що це подарунок жителям міста до Великодніх свят. А ще попросила не нищити фотоексклюзив та не заклеювати його рекламними оголошеннями, оскільки на його створення пішло дуже багато часу та сил.

Нагадаємо, що фотовізитівка обласного центру оновлюється щороку, раніше тут були зображені міська ратуша та Музей мистецтв Прикарпаття.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Фото Миколи МАЦЮКА.

Стартував фестиваль-реквієм

За традицією на третій день Великодня на Рівненщині вшанували пам'ять героїв бою під Гурбами, що у Здолбунівському районі. Вони загинули 70 років тому у нерівному бою із загонами НКВС.

Цього дня сюди з'їхалися люди з усіх областей України, щоб вклонитися відважним бійцям УПА. Після панахиди за загиблими у Гурбах відбулася реставрація подій квітня 1944 року. Театралізоване дійство, в основі якого — реконструкція бою повстанців із частинами НКВС, цього року було яскравіше і реалістичніше, оскільки задіяли важку техніку часів Другої світової війни.

Після цього у Гурбах розпочався третій фестиваль-реквієм «Пам'яті героїв Гурб».

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Згадали, як Шевченку шукали наречену

Книгу, яка стала ілюстрованим путівником по шевченківській Полтаві, презентували в обласному центрі. Автор нового видання «Полтава у долі і творчості Тараса Шевченка» — провідний науковий співробітник місцевого літературно-меморіального музею І. Котляревського Євгенія Стороха. Як відомо, на історичній Полтавщині є населені пункти, де наш Пророк і жив довго, і працював плідно. Там були розташовані маєтки його друзів, приятелів, шанувальників творчості. Однак і тодішній губернський центр не став для нього пересічним місцем перепочинку під час мандрів Україною. Хоча Кобзар гостював тут лише кілька днів улітку 1845 року, але Полтава назавжди залишилася для поета родовим гніздом батька нової української літератури Івана Котляревського.

Надто за умов, коли імперська пропаганда наполегливо перелицьовувала Полтаву на «місто слави російської зброї». Однак, приїхавши сюди, поет і художник, як кажуть, упритул «не помітив» ні поля трагічної для долі України битви, ні величних пам'ятників на її честь у центрі міста. Натомість, визначивши власні пріоритети, змалював будинок Івана Котляревського разом з Успенським собором і Хрестовоздвиженський монастир. Та й у своїй російськомовній повісті «Близнецы», де Полтава згадується майже двадцять разів, Тарас Шевченко з особливою теплотою відобразив постать автора «Енеїди». Зрештою, земляки останнього особисті дружні і духовних зв'язків із Кобзарем не втрачали ніколи, навіть підшукували йому серед полтавок наречену... Про це також розповідає авторка згаданої книги. Видали її за сприяння міської влади і вже передали до місцевих бібліотек та навчальних закладів.

Василь НЕЇЖМАК.

Полтава.

ФОТОФАКТ

Активно долучилися до акції зі здачі крові для тяжко хворих дітей міліціонери Рівненщини (на знімку). Понад півсотні співробітників виявили готовність допомогти дітям, для яких це єдиний шанс вижити. Донорство вже стало доброю традицією для міліціонерів.

Фото Тамари ЛИСЕНКО.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Фотовиставка нагадала про «дружбу» з тоталітарним режимом

Виставку «Совєти в Польщі. 1939—1993» відкрито в художньому салоні Луцька. Мистецьку імпрезу організовано Інститутом національної пам'яті у Варшаві та Генеральним консульством Республіки Польща в Луцьку.

Кілька сотень фотографій розповідають про непрості відносини Польщі із Радянським Союзом. Адже понад півстоліття сусідня країна відчувала політичний і військовий тиск комуністичної тоталітарної системи. На знімках — червоноармійці, які перетнули кордон сучасної Польщі в 1939 році, і радянські військові підрозділи, які брали участь у бойових діях на території сусідньої нам держави в 1944—1945 роках. Багато світлин присвячено рокам будівництва соціалізму в Польщі. На кількох фото зображено зустрічі партійних лідерів обох держав в офіційній і так званій неформальній обстановках.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

ЦИФРА

40 тис. га угідь на Полтавщині належать до малопродуктивних і деградованих земель, які підлягають консервації. Це — 1,4 відсотка від загальної площі земель області.

Вл. інф.

Завдання — врятувати Дунай

Український науковий центр екології моря розпочав роботу за програмою «Міждисциплінарне транскордонне співробітництво для попередження стихійних лих і зменшення забруднення навколишнього середовища в Єврорегіоні «Нижній Дунай».

Проект реалізується в рамках спільної операційної програми «Україна — Румунія — Республіка Молдова 2007—2013». Він стартував ще 19 грудня минулого року й триватиме до жовтня 2015-го».

Зона відповідальності України — чотири основних міста на Дунаї: Ізмаїл, Кілія, Рені, Вилкове.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Вибух на АЗС: п'ятеро загиблих

У вівторок, о 8:30 ранку, на автозаправному комплексі в Переяславі-Хмельницькому, що на Київщині, стався вибух. Чотири особи загинули одразу, ще одна — у лікарні, травмованих — семеро.

Свідки та постраждалі зазначають, що перед вибухом у приміщенні відчувався різкий запах газу. На місці працюють вибухотехніки НДЕКЦ МВС та ДСНС. Саме вони мають встановити причини трагедії. Розпочато кримінальне провадження за ч. 2 ст. 270 ККУ (порушення правил пожежної безпеки), зазначають у міліції.

Вл. інф.

На Тернопільщині піймали банду, яка вкрала 200 саджанців яблунь (прес-служба МВС області)

ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!

Ой, заграли музиченьки!..

У Музеї народної архітектури та побуту в Чернівцях відгомоніло фольклорно-етнографічне свято «Христос Воскрес — Воскресне Україна» **(на знімку)**. Участь у ньому узяли понад три тисячі громадян. Деякі прийшли цілими сім'ями. Багато хто одягнув вишиванки. Біля воріт музею відвідувачів зустрічали народні музики. Програма була надзвичайно різноманітною. На сценах, біля вітряків та біля кожної хати грали, співали, танцювали народні фольклорні колективи, виступали естрадні виконавці.

Місцеві газдині принесли свої великодні кошики, які потім передали солдатам. А на спомин про Героїв Небесної Сотні прочитали спільну молитву.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.

Фото Василя КИЯШКА.

Святили паски в наметі

Жителі села Созонівка Кіровоградського району, де від пожежі наприкінці лютого постраждала єдина місцева церква, отримали можливість духовного спілкування та відзначення релігійних свят.

Напередодні Великодня за вказівкою начальника облуправління ДСНС генерал-майора служби цивільного захисту Віктора Федорчака, який підтримав звернення керуючого Кіровоградською єпархією УПЦ архієпископа Кіровоградського та Новомиргородського Іоасафа, рятувальники розгорнули намет з іконостасом.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

ФОТОФАКТ

Великодні забави у Львові традиційно зібрали чимало гостей. У програмі святкування — гаївки, дегустація пасок, концерти та майстер-класи...

Фото Євгенія КРАВСА.

У великодній кошик для прикордонників поклали... бронежилети

У місті Лева відзначили Христове Воскресіння — з традиційним освяченням пасок, але без традиційного фестивалю «Великдень». У центрі міста за багаторічною традицією працював святковий ярмарок — кілька десятків оригінальних дерев'яних будиночків, де можна купити вироби народних умільців.

А прикметою цьогорічних святкувань стали численні майстер-класи з писанкарства. Один із них відкрився у Національному музеї, де це мистецтво освоювали переселенці з Криму. Більшість із них робили писанки вперше у своєму житті.

Гостей приймав і Український католицький університет, який з 2010 року проводить акції для студентів зі Східної, Центральної та Південної України. За словами одного з організаторів свята Любомира Лещука, цього року до них приїхало близько двохсот студентів із Харкова, Запоріжжя, Донецька, Луганська, Одеси та Криму. Це — приблизно втричі більше, ніж зазвичай!

А вже в понеділок гості міста та львів'яни разом відзначали обливаний понеділок.

Ще одна важлива подія у духовному житті міста — напередодні Великодня до Львова чартерним літаком з Єрусалима доставили благодатний вогонь — спеціально для цього на Святу Землю вирушила ціла делегація священиків. Вони супроводжували цінний вантаж протягом кількагодинної подорожі. Потому лампадки з благодатним вогнем встановили біля старого терміналу Львівського аеропорту, де всі бажаючі могли запалити від нього свою свічку.

Між іншим, до свята львів'яни підготували ще й великодні кошики для українських військових, які несуть службу в екстремальних умовах. Крім традиційних подарунків, за кошти, зібрані працівниками львівських університетів, судів та органів місцевої влади, для прикордонників було придбано екіпірування — 150 бронежилетів, а також засоби автономного живлення, намети, спальні мішки та інші речі, необхідні для несення служби.

Олександр СИРЦОВ.
Львів.

На ЗАЗі планують переорієнтуватися на автобуси

Поспішне, як вважають на Запоріжжі, і пролобійоване кимось рішення щодо скасування утилізаційного збору суттєво вдарило по ЗАЗу. На підприємстві поки що офіційно про скорочення не оголошено, але все йде до вивільнення третини працівників. Хоча не можна сказати, що на Запорізькому автомобілебудівному просто так склали руки і чекають невблаганної долі. Одним із виходів бачать випуск цілого сімейства автобусів. Вони вже, як мовиться, в металі — їздять і своїм внутрішнім дизайном чимось нагадують шикарні «мазівські» та «лазівські» тролейбуси. Одна біда — ціна дещо кусається: сягає майже 380 тисяч гривень. Тож на підприємстві все одно сподіваються або на державну підтримку виробництва, або на теж державну програму закупівель.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Подарували місту зупинки

У Луганську з'явилося чотири нові павільйони чекання громадського транспорту. Зупинки виконані в єдиному стилі й відрізняються лише кольоровою гамою. Вони сконструйовані у такий спосіб, що повністю захищають від сонця й дощу. Лавочки зі спинками виконані з натурального дуба. Сучасна зупинка в районі автовокзалу — подарунок місту від компанії «Набат». «Місце чекання транспорту оснащене камерами спостереження і безплатною зоною wi-fi, радіус якої сягає 200 метрів», — зазначив керівник підприємства Микола Зеленець. Ще два павільйони презентував художній керівник Луганського театру естради Дмитро Рачковський. «Мені хотілося зробити рідному місту маленький подарунок від нашого театру. Плануємо встановити ще кілька зупинок», — сказав він.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

Вручили мистецькі та літературні премії

У переддень Великодня на Закарпатті відзначили найкращих: премії та дипломи лауреатів обласних премій у галузі літератури і мистецтва за 2013 рік вручили в. о. голови ОДА Михайло Рівіс і заступник голови облради Андрій Сербайло.

Лауреатів у галузі літератури відзначили премією імені Федора Потушняка, в галузі музичного і виконавського мистецтва — премією імені Дезидерія Задора. Премію імені братів Євгена та Юрія-Августина Шерегіїв на Закарпатті присуджують за досягнення у галузі театрального мистецтва. У галузі образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва кращих нагороджують преміями імені Йосипа Бокшая та Адальберта Ерделі.

Таке різнопланове заохочення митців, вважають в ОДА, сприяє подальшому і всебічному розвитку закарпатських традицій, крім того — триває пошук нових мистецьких напрямів.

Василь НИТКА.
Ужгород.

На знімку: під час вручення премій.

Фото надане прес-центром ОДА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...перевізники відмовляються возити пенсіонерів

Тернопільські перевізники просять міську владу вилучити пункт про перевезення шістьох пільговиків з договору. Пояснюють це інфляційними процесами і подорожчанням пального.

Торік на пільгових перевезеннях, за словами транспортників, вони втратили 14 мільйонів гривень. Нинішня ситуація різко знизила рентабельність їхньої роботи, підприємства — на межі банкрутства. Запевняють, що залишать знижки за проїзд у маршрутках школярам під час навчання, ветеранам війни і прирівняним до них особам, а також інвалідам, сиротам, ліквідаторам аварії на ЧАЕС. А от пенсіонерам доведеться годинами чекати на соціальні автобуси, тролейбуси або сидіти вдома. Крім того, невдовзі підвищаться і тарифи на проїзд. Відповідні обґрунтування вже готують.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

...солдата засудили за розкрадання патронів

Центральний районний суд Миколаєва засудив уродженця міста Бендери Придністровської Молдавської Республіки до 3,5 року в'язниці умовно за викрадення боєприпасів із військової частини.

На момент скоєння злочину обвинувачуваний був солдатом-строковиком і під час навчальних стрільб повинен був сам виконувати вправи з автомата АКС-74. Але він боєприпаси не використовував, а імітував виконання вправ. А через кілька днів продав 31 патрон своєму знайомому за 300 гривень.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

...податківець виявився «конвертатором»

Співробітники Міндоходів спільно з працівниками СБУ в Сумській області викрили конвертаційний центр, через який за два роки встигли пропустити 50 мільйонів гривень.

«Хрещеним батьком» підпільного підприємства виявився колишній співробітник однієї з міськрайонних податкових інспекцій Сумщини. Керівники підприємств укладали з центром фіктивні угоди на надання певного виду послуг. На рахунки підприємств надходили відповідні кошти, які потім переводились у готівку. При цьому спритники «забули» сплатити до держбюджету 10 мільйонів гривень.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

...офіцера військкомату зловили на хабарі

На вимаганні хабара з призовника зловили одного з керівників військкомату Голопристанського району Херсонщини. Звільнення від служби 20-річного юнака офіцер оцінив у чотириста доларів США, однак того «заманлива пропозиція» лише обурила. Адже у хлопця плоскостопість, і він був переконаний, що «білий квиток» йому належить за законом. Тому звернувся до Держслужби по боротьбі з економічною злочинністю УМВС області. Хабарника затримали в службовому кабінеті під час передачі міченої готівки.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

У Києві активізувалися медичні аферисти, які виманюють у пенсіонерів по 30 тис. гривень на ліки (112.ua)

Черкаська міська організація Спілки офіцерів України створює загони народного ополчення. Колишні військові проходять перепідготовку, наближену до бойових умов, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

Днями рятувальникам Кременчука на Полтавщині надійшло повідомлення про вибухонебезпечну знахідку на узбіччі дороги, поруч із місцевим цвинтарем у селі Самусіївка. Фахівці піротехнічної служби виявили там сім снарядів калібру 75 міліметрів німецького зразка, які лежали в землі з часів Другої світової війни, *повідомив наш власкор Василь Неїжмак*

Девальвація гривні не вічна. Спекулянти також

БАЛАНС ТИЖНЯ

**** У першому кварталі промислове виробництво впало на 5 відсотків (Держстат) — про вільне падіння.***

**** Нацбанк позбавив доступу до торгівлі на міжбанківському валютному ринку 14 комерційних банків — про політику невтручання.***

**** Німецька RWE почала поставки газу в Україну, перекачавши за перший день близько 3,9 мільйона кубометрів — про «наш і не наш» методи.***

У зоні від'ємних значень

За умов, коли індустріальні регіони втягують у силове протистояння, очікувати від них можна лише умовної ділової активності. Тим паче, що це відбувається напередодні президентських виборів і в чи не найдраматичніший для економіки період рецесії. Фактично це підтвердив і Держстат, який повідомив, що в березні порівняно з відповідним місяцем минулого року промвиробництво скоротилося майже на 7 відсотків.

Щоправда, як ми і передбачали у попередніх «Балансах...», у березні індустріальний доробок перевищив лютневий вже на 7,4 відсотка. Здебільшого це пов'язано із сезонною активністю добувних галузей, розробкою кар'єрів для видобутку корисних копалин. Однак цього виявилося не достатньо, щоб уникнути потрапляння в зону від'ємного значення (3,5 відсотка) в річному обчисленні.

На жаль, цієї зони не уникла жодна галузь. Так, обсяги металургійного виробництва у березні проти лютого зросли на 11 відсотків, але за рік на стільки ж і скоротилися. Машинобудування також «посилило оберти» проти лютого, але за рік скоротило виробництво на 17,4 відсотка. На мій погляд, машинобудівну галузь «підкосило» ситуативне згортання торгівлі з Російською Федерацією. Найприкріше — це згортання зачепило і виробництво харчових продуктів і напоїв, що одразу позначилося, наприклад, на пропозиції м'яса в Криму. Її різке скорочення вже спричинило ціновий шок на півострові.

Поза сумнівом, ділову активність першого кварталу стримувала невизначеність з цінами на газ і девальвація гривні. За нестачі достатнього фінансового ресурсу, оголошеного секвестру доходів і переходу на плаваючий курс гривні Нацбанк і уряд свідомо повели дуже ризиковану політику. Так, від початку року офіційний курс гривні до долара США знизився більш як на 50 відсотків, сягнувши 11 квітня на міжбанківському ринку позначки у 13,80 грн./$. Лише цього тижня курс гривні почав істотно зміцнюватися, але, як на мене, завдяки початку боротьби за зменшення кількості грошей поза банками, з провокаційними заворушеннями на сході країни і нарешті — з комерційними банками, які стали свого роду «конвертаційними центрами».

Це лише перший позитивний симптом на валютному ринку, зате він дає надію, що в разі, коли контроль з боку регулятора не ослабне, а гроші від МВФ невдовзі прийдуть в Україну, то курс гривні зміцнюватиметься і надалі. **Підсумую: не реагувати на спекуляцію на валютному ринку означає провокувати девальвацію гривні, подорожчання імпорту, зростання заборгованості за валютними кредитами, проблеми з ліквідністю у банків і підприємств, а відтак — і органів самоврядування в регіонах.**

Запахло газом, чи не так?

Поки що не так. Але про реверсні поставки в Україну польським напрямком (на ГВС у Германовичах) повідомила сама німецька RWE. Нагадаю, згідно з рамковою угодою, яку «Нафтогаз» підписав з нею на 5 років, обсяг її поставок може сягнути 10 мільярдів кубометрів газу на рік. Заковика у тому, які технічні рішення обрати для того, щоб доправити такий ресурс на нашу територію.

Звісно, загальна пропускна спроможність газопроводу з боку Польщі доволі обмежена, вона дає змогу перекачувати щонайбільше 4,4 мільйона кубометрів газу на добу. Саме через це ось уже скоро як два роки фахівці «Укртрансгазу» паралельно ведуть перемовини також зі словацькою компанією Eustream. Оптимальний і вигідний для Європи шлях доставки до нас реверсного газу через ГВС «Вельке-Капушани». Словаки пропонують альтернативні варіанти, які в разі припинення поставок від «Газпрому», чого не можна виключати, не дають можливості для його заміщення, у тім числі й з метою безперебійного транзиту в Європу.

Дотепер усі перемовини закінчувалися нічим через побоювання словацького оператора задіяти вільні потужності магістрального газопроводу на тлі погроз і відвертого блокування «Газпромом» будь-якого реверсного проекту. Підняття ціни на блакитне паливо для України до неадекватного рівня у 485 доларів США за тисячу кубометрів перетворює словацький маршрут на життєво необхідний. Звітного тижня до перемовин щодо підписання меморандуму про взаєморозуміння у Вельке-Капушанах приєдналися представники Єврокомісії та міністр енергетики і вугільної промисловості Юрій Продан. Але великим газом не запахло. Словаччина схиляється до постачання газу з 1 листопада через незадіяний газогін Вояни—Ужгород, що обіцяє прокачку 8 мільйонів кубометрів газу на добу, замість гіпотетично можливих 20 одразу, а не 2015 року, як пообіцяла словацька сторона.

«Ми воліли б розпочати реверс, наприклад, з 1 липня, — сказав Юрій Продан. — Як там не є, а крапку ставити рано. Єврокомісія прийняла на експертизу наш і словацький методи реверсу». **Отже, через тиждень-півтора стане відомо, що обрала Європа: значні й стабільні обсяги реверсних поставок в Україну, чи мізерні, які до того ж потребуватимуть низки додаткових технічних рішень.**

Сергій ВЛАД.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

Глава НАК «Нафтогаз України» Сергій Коболєв:

«Після довгих переговорів (зі словацькою стороною) ми формально одержали відповідь, що ця ділянка — між україно-словацьким кордоном та газовимірювальною станцією на словацькому боці — віртуально контролює «Газпром експорт». І «Газпром експорт» вирішує, в якому напрямку качається газ: у Європу чи в Україну».

Прощання з Маркесом

У Мексиці та Колумбії вшанували пам'ять Габріеля Гарсіа Маркеса, який помер минулого четверга. На урочистій церемонії у Мехіко **(на знімку)** були присутні дружина письменника, його сини. Похорон Маркеса досі не призначено. Після кремації родина ще не вирішила, де поховати письменника.

«Габріель Гарсіа Маркес — це справжній символ емоційності, щедрості та величі Латинської Америки», — сказав президент Мексики Енріке Пенья Ньєто.

У колумбійському містечку Араката, де народився Маркес, місцеві жителі влаштували символічний похорон. Замість праху письменника люди несли урну із записками, в яких віддано шану великому земляку. У столиці Колумбії Боготі організували виставку, що розповідає про життя і творчість Маркеса, якого тут ніжно називають Габо. Письменник залишив Колумбію 1981 року внаслідок переслідувань за зв'язки з лівими повстанцями, **інформує Євроньюс.**

Фото Xinhua/Укрінформ.

ЖЕНЕВСЬКІ ДОМОВЛЕНОСТІ

У Москві визнали: санкції Заходу діють

Прем'єр-міністр РФ Дмитро Медведєв учора звітував перед Державною думою. Розповів, які проблеми хвилюють його Кабінет міністрів і вперше зізнався, що в Росії економіка зупинилася у своєму розвитку через санкції Заходу. Назвав і причину економічної стагнації РФ. «Крим став приводом для політичного пресингу, який здійснюється зокрема і за рахунок так званих санкцій. Утім Росія опинилася в умовах потрібного тиску. З одного боку, це нестабільна світова економіка, з другого — недружня політика низки провідних країн і, звичайно, ті самі структурні обмеження наші власні», — поплакався прем'єр-міністр законодавцям.

Цьому «об'єктивному аналізу» передував зразок пропагандистського чаду. Крим, за словами Медведєва, став російською територією, бо «культурно й духовно залишався нашою країною», повернувся в лоно Росії «на підставі відкритого й чесного референдуму», «відповідно до норм міжнародного права». Чому в цьому місці Дмитро Медведєв не процитував Володимира Путіна, який чесно зізнався, що референдум відбувся завдяки «охороні російської армії багнетів місцевої самооборони», — зрозуміло й, безсумнівно, політично доцільно.

Міністр закордонних справ Сергій Лавров не відстає від начальства й у своїх програмних політичних заявах непомірно цинічний. Учора він заявив, що «київська влада не хоче виконувати Женевські домовленості», тому Росія «у дуже складному становищі через прохання про допомогу з України». На думку міністра, українська влада «веде лінію на початок громадянської війни, кровопролитного конфлікту, займається злочинною політикою». Головне інформаційне джерело глави російського зовнішньополітичного відомства — це «народні губернатори», «об'єктивні» російські ЗМІ й, звичайно, «аналітики Служби зовнішньої розвідки» російської армії, які натовпом проникають на суверенну українську територію.

Сергій Лавров заявив, що його помічники й радники, а також заступники не встигають читати листи з України, у яких «прості люди», «лідери — російськомовні патріоти» просять Володимира Путіна прийняти «Новоросію» у лоно «рідної держави»

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

P. S. Тим часом Володимир Путін зажадав зробити з Криму «російське Монте-Карло». Президент ініціював закон «Про гральну зону» на Кримському півострові. Він заявив, що з бюджету гроші не виділятимуться, але акули російського капіталізму власним коштом за короткий термін створять «рай біля Чорного моря». Нагадаємо, у самій Росії гральний бізнес суворо заборонено — адже там переживають за здоров'я суспільства.

Росія має відмежуватися від сепаратистів — МЗС

Міністерство закордонних справ України направило ноту колегам — МЗС Росії — щодо кроків з імплементації Женевських домовленостей. Про це учора у своєму мікроблозі написав в. о. міністра закордонних справ Андрій Дещиця. «Направили ноту МЗС РФ про кроки щодо імплементації урядом України. Слово за Росією», — написав він.

Нагадаємо, раніше Міністерство закордонних справ України вимагало від російської сторони, відповідно до Женевських домовленостей, публічно відмежуватися від збройних сепаратистів і провокаторів, закликати їх негайно скласти зброю і звільнити захоплені адміністративні будівлі, засудити захоплення ними заручників, зокрема, журналістів, а також факти ксенофобії й антисемітизму, які поширюються сепаратистами. Про це просив й Держсекретар США Джон Керрі у понеділок під час телефонної розмови з главою російського зовнішньополітичного відомства Сергієм Лавровим. Утім, навряд чи такі заклики матимуть практичне значення. Напередодні Сергій Лавров заявив, що «Женевські угоди не лише не виконуються, але й робляться кроки, насамперед тими, хто захопив владу в Києві, які грубо порушують досягнуті домовленості».

Військові інспектори цікавилися, чи підтримує армію населення сходу

Інтернаціональна інспекційна група перебуває з місією на сході України у відповідності із міжнародними договорами зі зміцнення безпеки і довіри в Європі. Це вже четверта група військових фахівців, яка вивчає ситуацію в Сумській, Харківській, Донецькій, Луганській, Запорізькій, Херсонській, Кіровоградській областях.

Учора члени групи на чолі з полковником Акселем Шнайдером (Німеччина) заслухали доповіді керівників регіональних силових структур у Донецьку. Зокрема, представників Міністерства оборони, Державної прикордонної служби, Національної гвардії та інших.

«Те, що я почув, дає мені враження, що у вас, очевидно, тісна мережа зі збереження безпеки і зі стабілізації», — сказав пан Шнайдер. Він поцікавився, чи підтримують українці дії армії і Національної гвардії. «Однозначно сказати, що населення підтримує Збройні Сили, не можу, — визнав начальник Донецького гарнізону військовий комісар Донецького обласного військкомату Сергій Камеш. — Це моя думка. Мирне населення на цьому етапі, коли йде пересування військ, — схвильоване. Всі ми розуміємо, що не від хорошого життя іде пересування в прикордонних районах. Звичайно, хвилює. Гадаю, на це запитання політики повинні відповідати».

Раніше повідомлялося про численні випадки блокування військових частин і колон із технікою на території області, а в Краматорську за підтримки місцевого населення сепаратисти захопили кілька бойових машин десанту.

Перший заступник начальника управління Східного територіального командування Національної гвардії України Микола Пасічник переконаний, що населення підтримує внутрішні війська: «Людина, яка взяла до рук зброю, вважатиметься злочинцем. І злочинець, який перебуває на вулицях міст, мирному мешканцю позитиву не дає. Наше головне завдання — щоб під час конфлікту було якомога менше жертв і з одного, і з другого боку. І мирні мешканці це підтримують».

Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

ФОТОФАКТ

В угорському селі Холлоко, згідно з місцевою великодньою традицією, на другий день свята хлопці обливають дівчат холодною водою.

Фото Xinhua/Укрінформ.

ЦИТАТА

Президент Українського союзу промисловців та підприємців, голова парламентського об'єднання «Економічний розвиток» Анатолій Кінах про європейський шанс для бізнесу:

«Режим значного зниження мита або навіть безмитної торгівлі — значна подія для української економіки, якій слід більш активно опановувати ринок Європейського Союзу. В односторонньому порядку знизиться мито практично на всі вітчизняні товари. Цей шанс треба використати задля стабілізації економіки, отже, є можливість заощадити близько півмільйона євро, органічно увійти на ринок ЄС, який, до речі, втричі більший за ринок Митного союзу».

ПЛАНЕТА

Як немає співпраці, то є холодна війна

Регіон Центрально-Східної Європи починає із занепокоєнням придивлятися, чи методи, застосовані Росією щодо Криму і України, не використають стосовно естонців, латишів, литовців і поляків. **Про це в інтерв'ю Інтернет-телебаченню «Супер-станція» заявив президент Польщі Броніслав Коморовський.**

Через кризу в Україні, зазначив він, «до нас приходить розуміння, що світ не є безпечний», а «дуже складний і може бути загрозливим». Уперше за час фактичного неоголошеного російського вторгнення на територію України у Варшаві, після консультацій зі столицями країн Балтії, прозвучали тривожні слова про те, що захищеність цих країн союзами (ЄС і НАТО) «зовсім не означає» уникнення «недоброго зацікавлення з боку сусіда».

Політика Білокам'яної щодо України «ставить під питання реальну можливість співпраці Західного світу з Росією у безпековій, політичній та економічній сферах», а «як немає співпраці, то, загалом, є холодна війна», вважає глава польської держави. Б. Коморовський наголосив, що з прикрістю слід визнати провал американської політики «перезавантаження» та мрій цілого світу про модернізацію Росії на демократичних принципах. Нині «побоювання всіх викликають» намагання Кремля змінити свою державність не шляхом модернізації, а через «формування елементів тиску на сусідів або навіть забирання в цих сусідів якихось територій, як це сталося з Кримом». Як наслідок, зауважив президент, "всі починають озброюватись».

Загрозу політики Москви для світової безпеки в інтерв'ю «Вашингтон пост» підкреслює й міністр закордонних справ Польщі Радослав Сікорський. Дії Кремля щодо нашої держави він оцінює як намагання «перешкодити успішному приєднанню України до спільноти європейських держав». Глава МЗС РП уважає, що Путін робитиме це шляхом дестабілізації, дезорганізації виборчого процесу та ускладнення проведення економічних реформ.

Р. Сікорський відкрито каже, що «сепаратисти, котрі намагаються взяти під контроль східні області України — це росіяни», бо «мають екіпіровку, яка є в наявності виключно в збройних силах РФ». А їхні дії вважає намаганням повторити кримський сценарій.

Тим часом серед польських публіцистів переважає думка, що політика санкцій Заходу щодо Росії сигналізує: Захід боїться президента РФ та не цікавиться Україною. Серед найгостріших — висловлювання головного редактора журналу «Ньюсвік Польща» Томаша Ліса: «Те, що відбувається, показує — США нині є неефективними у справі визначення меж того, що можуть, а чого не можуть їхні опоненти. А «червона лінія» — це «лише черговий пункт, який можна перейти, а не непорушна межа з гарантіями США».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Асад заговорив про голосування

Сирійська влада збирається організувати в країні президентські вибори. Вони мають відбутися 3 червня. Про це заявив спікер парламенту. Утім, експерти з ООН вважають, що голосування в умовах збройного конфлікту не сприятиме політичному врегулюванню ситуації. Лише напередодні в бомбуванні в Алеппо загинули близько 300 осіб. Громадянська війна в Сирії триває вже 3 роки. Президент Башар Асад заявляє, що урядові сили отримують перемогу. На свято Великодня він здійснив поїздку у звільнене від бойовиків священне для християн місто Маалюля, розташоване за 55 кілометрів від Дамаска. Башар Асад відмовляється складати повноваження, бо вважає себе демократично обраним президентом.

За повідомленнями Євроньюс.

Французькі миротворці вивели зі столиці Центральноафриканської Республіки Бангі понад сотню мусульманських сімей (Євроньюс)

В АПК спостерігається істотне відставання у темпах накопичення пального, необхідного для завершення комплексу весняно-польових робіт — через постійне зростання цін на нафтопродукти. Частка пального у витратах на виробництво продукції рослинництва може зрости до 25 відсотків, тоді як торік становила 12 відсотків — *Мінагрополітики*

Ціни на зерно в Україні коливаються залежно від регіону: на пшеницю 3-го класу — від 1730 до 2970 грн. за тонну, на фуражну пшеницю 6-го класу — від 1510 до 2870 грн./т, ячмінь у середньому коштує 1819 грн./т, кукурудза — 1985 грн./т — *Мінагрополітики*

Щоб поля не стояли пусткою

Через непродуману політику тисячі гектарів можуть зарости бур'янами

АКТУАЛЬНО

Сотні, якщо не тисячі гектарів — з тих, що без зрошення — нинішньої весни на Херсонщині можуть залишитися не засіяними — власники пайових ділянок та фермери ніяк не зійдуться у ціні оренди. Її визначають, виходячи з трьох відсотків нормативної грошової оцінки землі, однак після стрімкого подорожчання пального, добрив та засобів захисту рослин сільгоспвиробники побоюються, що виручка від продажу врожаю не дозволить окупити витрати навіть по мінімуму. Вони вважають, що орендарів «не можна стригти під одну гребінку», і платня за землю повинна залежати насамперед від її родючості. Їх підтримує також Асоціація фермерів області, яка готує відповідне звернення до керівників держави.

— Як і минулої весни, продуктивної вологи в грунті нині вдвічі менше від норми по всьому південному степу. Тож навіть якщо у травні-червні пройдуть дощі, щедрого врожаю на богарі можна не очікувати — у ліпшому разі буде середній, а про гірший і говорити не хочу, — продовжує виконавчий директор Асоціації фермерів Херсонщини Віктор Нікішенко. — Аби реалізація збіжжя за складних умов дала сякий-такий прибуток, треба вже сьогодні думати про зниження його собівартості. А зекономити можна тільки на одному — зменшенні вартості орендної плати з 740—760 гривень за гектар принаймні до 370—380 гривень. Для багатьох фермерів вибір такий: або добиватися перегляду ставок, або відмовлятися від оренди — і нехай власники паїв спробують самі дати їм раду. Однак біда в тому, що з-поміж власників чимало людей похилого віку, інвалідів чи городян-спадкоємців, котрі самотужки або не можуть, або не хочуть працювати на своїй землі. Через це у селах, ближчих до великих міст, чималий шмат угідь може зарости бур'янами. Голова села Музиківки у Білозерському районі Олександр Лейбзон каже, що про умови оренди понад 500 гектарів з майже трьох тисяч розпайованих орендарі та власники ділянок досі не домовилися. Проте час сіяти ячмінь та пшеницю на півдні вже сплив, сівба соняшнику та кукурудзи потроху виходить на фінішну пряму. У селі Заводівці Горностаївського району сільський голова Лариса Тарасюк полегшено каже: «Була б та сама біда, якби не велике фермерське господарство «Руслан». За рахунок прибутку від зрошення воно «тягне» і оренду богарних земель, тому власники паїв, та й усе село, в програші не залишаються».

— Формуючи механізм вартості орендної плати, наші законотворці всю Україну однією

МОВОЮ ЗАКОНУ

Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки.

(Підпункт 288.5.1 пункту 288.5 статті 288 Податкового кодексу України зі змінами, внесеними Законом України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні», № 1166-VII від 27.03.2014 року. Зміни набули чинності 1 квітня цього року)

Фото Сергія ЯНОВСЬКОГО.

Фермер Кузьма Узбек: «Формуючи механізм вартості орендної плати, наші законотворці всю Україну однією міркою міряли».

З ПОШТИ

На батьківській не власній землі

Не розумію, якого ще життя може бажати селянин, крім того, що є нині? Ніхто силоміць не заганяє в колгосп чи, навпаки, в шахту. І кожен вільний обробляти землі стільки, скільки хоче й подужає. А може не обробляти, вибравши інше заняття до душі. І все, що він надбає, належить йому. Ніхто не загадує, коли орати, що сіяти, коли збирати, а головне — що робити із зібраним врожаєм: хочеш — сам споживай, а хочеш — продай або так роздай. І при цьому навіть податки не треба платити!

Та якби моєму батькові про таке хтось сказав, він не повірив би, що так взагалі може бути. Все життя батько горбатив на землі. Орав її, як він колись казав, ще «за старої економії», коли земля була частково общинно-надільною, частково — поміщицькою, а частково — казенною, царською. Потім були революція, неп, розкуркулювання, колективізація... Худобу й реманент забрали в колгосп. Ясна річ, не добровільно люди туди йшли й худобу свою вели. **До всіх суспільних колотнеч батько ставився, як до вибриків погоди. Поламав вихор яблуні, а град вибив посіви — отже, треба берегти, що лишилося, та дбати про завтрашній день.** Допомоги не було звідки чекати. Змінювалися влада, форми власності, господарювання, управління, але за всіх пертурбацій батько робив одне й те саме: орав землю, косив і молотив збіжжя, порав худобу, за що мав собі за будь-якої влади шматок хліба, кружку молока, а на косовицю — чвертку сала, щоб коса до трави не прилипала, на Різдво та Великдень — кільце ковбаси, на Спаса — яблука та мед. Не більше, але й не менше. Пенсії отримував 12, потім 20 рублів.

Моя спеціальність — механізатор широкого профілю, у вісімдесятих заробляв у колгоспі до двохсот карбованців на місяць. Міг купити хліба або покласти гроші в ощадкасу, бо крім хліба та ще схожих на клейстер карамельок у сільській лавці майже нічого не було. Хтось із селян за радянської влади знав інші розкоші? Тоді хай розкаже, в якому то було краї, цікаво ж бо послухати людей бувалих. Я ж пам'ятаю й мовлю про життя в Радянському Союзі, зокрема, в тому краї, що називається Україна.

У 1990-му я взяв в оренду 4 га землі, як тоді казали, невдоб: трохи болота, трохи випасу, трохи горба, такого, що можна орати. Земельного паю мені не попало, бо хоч і батько, і я все життя працювали саме на цій землі, проте вийшло так, що за кілька місяців перед розколгоспненням я змінив місце роботи. **Землю наділяли лише тим, хто на момент розпаювання числився членом колгоспу, незалежно від того, скільки і як працював у ньому: ніч, тиждень чи рік.** Так само й майно колгоспне паювали, не озираючись, хто в колгосп прийшов з худобою, плугами, возами, будівлями й віялками-сівалками, а хто — з щербатою ложкою, яка й була його головним робочим інструментом. Згадую про це не скарги ради, а для ясності. Бо землі неораної навкруг й оком не обняти, були б руки та бажання її орати. Але пристрасті нині нуртують не за право орати землю, а за право привласнювати її й продавати, тобто, щоб хтось, дужий та багатий, її обробляв та мене, бідного й немічного, годував.

Я також не проти власності на землю, хотів, щоб і моя ось тут була. **Але тут одне з двох: або ти працюєш на землі, або ходиш шукати закону та правди, і тоді працювати вже ніколи.** Я вибрав працю, бо тут мої зусилля дають принаймні зримий реальний результат. Ось подивимося, як воно в житті виходить. Поки ти ореш землю, то наче вона твоя. Але й то умовно, бо в торбу чи за пазуху багато її не сховаєш і в скриню не замкнеш. Потім оре інший, і вже той інший вважає цю землю, разом із небом у журавлях над головою, своєю. Врешті, кожному кладуть на груди його персональну пайку, яка нікому ще малою не здалася. І мало хто згадає, де і яку землю небіжчик вважав своєю власною.

Яке моє суто юридичне право на землю, яку обробляю, останнім часом мене мало хвилює. На жодну грудку землі я не ставив печатки «Моя», й робити цього не збираюся. Не тому, що такий щедрий вдався, а тому, що не бачу в цьому великого сенсу. За право власності на землю було багато жорстоких змагань, але ці змагання принесли людям неспокій і горе, а не радість та достаток. Іноді читаю чи бачу по телебаченню, як хтось із фермерів аж надривається, доказуючи своє право приватної власності на кілька гектарів землі. Їм здається, що змагаються вони за велике дармове багатство, нетлінне й незнищенне, немов казковий нерозмінний карбованець, якого вистачить на дітей і внуків, але не розуміють того, що женуться за тінню, за примарою. Ще інший прямо каже, що хоче щось вагоме й реальне передати у спадок дітям. Що ж, земля, справді, вагома, більше мішка навряд чи хтось здужає понести, але яка з того радість? Прибуток з землі вроджується не сам собою, а тоді, коли на ній багато й з толком працювати. Достаток і прибуток з праці вроджується, а не з землі, і в цьому вся суть. А працювати можна будь-де: на будівництві, в лікарні, на заводі, в банку чи відкрити власну справу. Ніде за працю не платять менше, ніж у селі. Так було, так є, так, може, й мусить бути. А хочи хтось вважає землю реальним багатством, нехай озирнеться навкруг себе, не треба й історію перечитувати! Адже на наших очах поділили всю землю, а на додачу й усе те, чим цю землю обробляти, — і що? Шість з половиною мільйонів нових землевласників уже можна вважати щасливими багатіями? Чому ж тоді нові землевласники-скоробагатьки мало веселяться, радіючи, а багато стогнуть та плачуть?

Я ще можу уявити якогось папірця з печаткою, в якому буде записано, що ось ця левадка з верболозами й осокою, і он той горбик, де цього року збираюся садити картоплю, є моєю непорушною приватною власністю, яку я маю право продати або передати у власність дітям. Але записане на папері право й реальна можливість — далебі не одне й те саме. І річ навіть не в тому, що можуть прийти нові більшовики й скасувати це право. Суть зовсім в іншому, а саме в тому, кому й для чого потрібна ця земля? Скажімо, ні орати цю землю, ні навіть косити тут осоку ніхто з моїх дітей не буде за жодних обставин. Так само я не можу уявити оригінала, котрий з доброго дива заплатить живі гроші за право власності на цю землю, тобто за право її обробляти. Не бачу комерційного резону в такій ось операції: викласти наявні гроші, щоб купити за них землю, насіння, добрива, техніку, потім виростити ячмінь, продати й мати гроші. Більше, ніж виклав за землю й усе інше. Навряд чи на такій комерції можна мати надійні бариші.

Нині плачу за землю помірний податок, працюю на ній, скільки маю сили й хисту, маю з усього цього надійний шматок хліба з маслом. Скільки саме, розповім, не криючись. Живеться мені не голодно і не холодно, краще, ніж було в колгоспі, але не так добре, щоб хтось спокусився викласти власні гроші за таку долю. Якщо ж хтось надумає купити землю й обробляти її наймитами, такого майже напевне чекає розчарування: ризикова то річ — господарювати на землі наймитськими руками. Втім, коли новий власник землі набиратиме наймитів, то, може, й мене не обмине, працювати вмію, та й трохи вже заскучав за вихідними, відпустками, лікарняними. Наймитування злякає хіба того, хто не скуштував самостійного господарювання...

Отож, міркую, якщо доведеться цю землю привласнити й передати в спадщину дітям, то за неї не штовхатимуться в черзі покупці, а тому діти біля неї і не нагріються, і не насітяться. А от **спокуса трошки порозкошувати, не працюючи на землі, а перетворгуючи нею, багатьох збиває сьогодні з пантелику, хоча кожному й відомо: хто сподівається доношувати батькові чоботи, той все життя ходить босоніж.** Земелько, врешті, не ми створили, відтак вона не зовсім щоб наша, а, кажуть, Батькова, Божа, і Отця Небесного, між іншим, ніби не скасовували, тому ранувато ми захоцилися за чуба один одного тягати, батьківщину ділити... І чи не тому ми досі, що без кінця батькове ділимо? Я так думаю, для всіх ця земля, включно з тими, які літають та повзають.

Хочете більшого достатку? Менше працюйте

Кожен крок до розширення господарства просто змушував поступово відмовлятися від того, що з діда-прадіда росло на городі та водилося в хліві. На перший погляд, це начебто зручно: усі потрібні для власного споживання хар-

міркою міряли. Але це неправильно, бо коли на полях без зрошення у центральних регіонах отримують по 70 центнерів кукурудзи з гектара — це поганий врожай, і коли у Таврії на богарі стільки ж вирощуємо — для нас це свято. Хоча платимо за землю чомусь однаково. З таким господарюванням я давно «прогорів» би, якби не те, що мої витрати на обробіток землі значно нижчі порівняно з одноосібниками та невеличкими господарствами. На клин у тисячу гектарів маю сучасні трактори й комбайн, які палива споживають менше, а працюють ефективніше, — пояснює засновник ФГ «Руслан» Кузьма Узбек.

КОМЕНТАР

Давно пора скасувати невиправдані дозволи, ліцензії та перевірки!

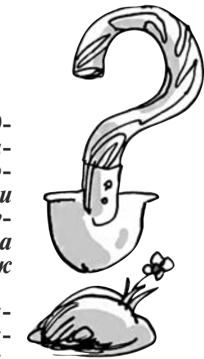

Генеральний директор Українського клубу аграрного бізнесу Володимир Лапа:

— Проблема вартості оренди полягає не лише у відсоткових ставках за договорами оренди, але і в нормативній грошовій оцінці земель. У 2011 році вона зросла на понад 75 відсотків — як наслідок істотно підвищувалися й орендні платежі. Безумовно, це позитивно позначалось на доходах сільських жителів (хоча багато власників земельних паїв зараз уже є спадкоємцями, які мешкають в містах), але суттєво вдарило по економіці аграрного виробництва. Якщо в попередні роки завдяючи порівняно високим світовим цінам на зернові та олійні культури, аграрії витримували таки режим роботи, то в 2013-му середня рентабельність виробництва зернових становила лише 1,7 відсотка, що є найнижчим показником за часів незалежності. Особливо ця проблема актуальна в зоні ризикованого землеробства, до якої належить практично весь південь і схід України. На жаль, зараз дійсно не стоїть черга бажаючих обробляти землю, особливо зважаючи на подорожчання матеріально-технічних ресурсів та нестачу і дорожнечу кредитів. Але і в таких умовах держава могла хоча б частково спростити життя аграріям, знявши невиправдані дозволи, ліцензії та перевірки, владнавши питання реєстрації прав оренди. Розуміння актуальності проблематики непросто дається в столиці, але сільгоспвиробники все ж вірять, що і на парламентському, і на урядовому рівні питання галузі поступово вирішуватимуться.

Власне кажучи, і фермери, і директори великих агрофірм Херсонської області ще торік зверталися до керівництва держави з пропозицію додати «гнучкості» у механізм визначення ставок орендної платні («Голос України» про їхнє звернення писав). Та їх тоді просто не почули, і тепер проблема лише загострилася. На думку хліборобів, у посушливій зоні за оренду землі без зрошення цю ставку можна й треба знизити на півтора-два відсотки, а на зрошенні (тільки там, де воно справді діє, а не розкрадене) на ті самі півтора-два відсотки підняти. Той же Віктор Нікішенко каже: у Каховському районі частина підприємств, які вирощують овочі, кукурудзу, ріпак на зрошуваних землях, платять за оренду паїв навіть не три, а всі п'ять відсотків. І нічого — ніхто не стогне, конкуренти навіть «перехоплювати» договори один в одного намагаються. Така різниця в ставках стала додатковим стимулом для відновлення систем зрошення на тих полях, де їх після ліквідації колгоспів зруйнували. Хочеш отримувати за оренду більше — будь ласка, об'єднуйся з сусідами, відновлюй подачу води за новими технологіями, і рахуй прибутки. Адже нерозумно просто сидіти і чекати, поки знайдеться бажаючий обробляти неродючі грунти, і ще й тобі за це «у дзьобі» лантух грошей принесе.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

ДО РЕЧІ

Від зрошення й сліду не лишилося, а гроші — плати

Встановлення мінімальної орендної плати на рівні 3 відсотків від грошової оцінки землі передусім покликане збільшити бюджетні надходження від надання в оренду ділянок державної та комунальної власності. Однак може виникнути серйозна проблема із землями, що класифікуються як зрошувальні. Зрошення на них давно загублене, але нормативна оцінка є високою. Гектари простіше вивести із обробітку, ніж платити орендну плату.

Схожа ситуація з тваринницькими комплексами, що знаходяться в межах населених пунктів. Зазвичай у такому випадку грошова оцінка висока, а площа тваринницьких комплексів пристойна. Як наслідок, орендна плата може бути зрівняння з доходами господарств. Наслідок передбачити нескладно — поголів'я піде під ніж.

Тож агровиробники сподіваються, що норма про встановлення мінімальної орендної плати на рівні 3 відсотків від грошової оцінки землі у поспішно прийнятому антикризовому законі буде відкоригована із урахуванням специфіки галузі.

Галина КВІТКА.

ПОСІВНА

Площі все скорочуються

Сівбу ранніх ярих зернових в Україні практично завершено. За даними Мінагрополітики, при прогнозі 2 млн. 630 тис. га станом на 22 квітня посів проведено на площі 2 млн. 549 тис. га (97%), зокрема ячменю — 1,94 млн. га (96%), гороху — 189 тис. га (98%), пшениці — 157 тис. га (100%) та вівса — 249 тис. га (98%).

Тут треба зазначити, що ще тиждень тому, 16 квітня, під ранні ярі зернові, за інформацією Мінагрополітики, планувалося відвести майже на 120 тисяч гектарів більше — 2 млн. 749 тис. га. А місяць тому — 2,9 млн. га. Таке скорочення може пояснюватися тим, що з Криму наше аграрне міністерство оперативних зведень не отримує, тому і змушене було підкоригувати (двічі!?) площу на 120—150 тисяч гектарів, які залишилися на півострові.

Утім, схожа ситуація з нестиковкою цифр і на солодких ланах. На 22 квітня засіяно 315 тисяч гектарів цукрових буряків з 327 тисяч прогнозованих. Тоді як ще недавно під цукристі планували відвести 361 тисячу гектарів. Але тут на Крим недосів не списати — цукрові буряки на півострові практично не вирощують.

Галина КВІТКА.

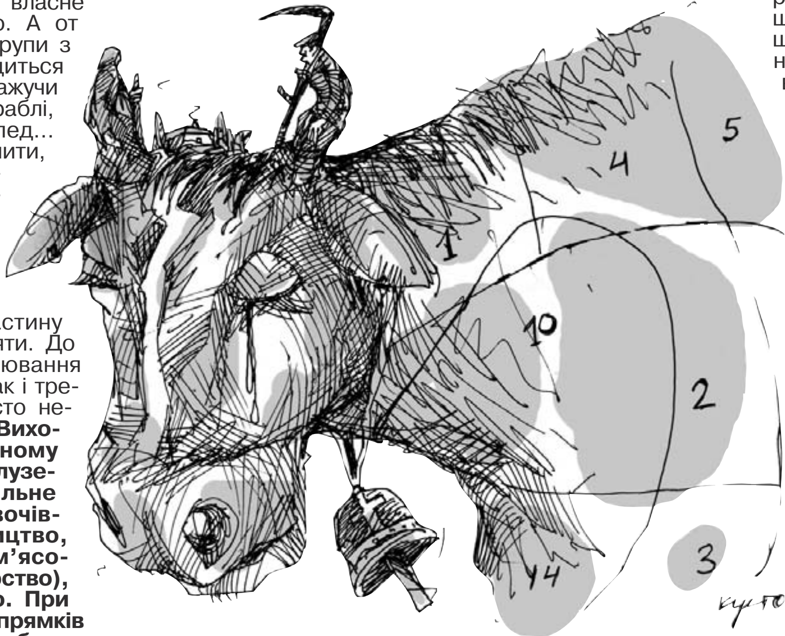
Фото з архіву «Голосу України».

(Отак і живемо, рік за роком, вік за віком)

чі, наприклад, овочі, фрукти, ягоди, а також яйця, м'ясо, сало, навіть мед, виробляти на власному городі, а не купувати. А ще можна згадати, як колись сіяли коноплі, ткали полотно й шили з нього штани й фарбували в бузині...

Здається, можна жити чи виживати, не беручи участі в товарному обміні. Саме це й намагається робити більшість наших селян. Але що з цього виходить? Селяни, справді, мають власне сало, яйця, молоко. А от хліб, цукор, олію, крупи з макаронами доводиться все купувати. Не кажучи вже про заступ, граблі, телевізор, велосипед... Утім, щоб щось купити, треба щось продати. І селяни продають з двору те, що за старого режиму називали лишками. Банку молока, десяток яєць, кілька пудів картоплі, частину вгодованого поросяти. До такого господарювання звикли, то, може, так і треба? Але ж це просто несусвітня дурниця! **Виходить, що в кожному дворі — багатогалузеве, багатопрофільне господарство: овочівництво, садівництво, тваринництво (м'ясомолочне та свинарство), птахівництво тощо. При цьому кожен з напрямків потребує свого обладнання, свого специфічного кормозабезпечення, врешті, особливих агротехнічних і ветеринарних знань, без яких у будь-якій справі не можна здобути успіху.** А як реалізується цей товар чи лишки? Ось звична картина: над дорогою під власним двором сидить тітка й продає банку молока, десяток яєць, вінок цибулі. Якщо подастить, то вторгує за вечір кілька, іноді — кількадесят гривень, хоча за той час, поки вона продає свій «товар», можна виробити вдесятеро більше цього самого товару, який потім гуртом продати за на третину дешевшою ціною! Втім, з цього починав і я.

Сперш і в моєму дворі й мукало, й хрюкало, й

кудкудакало. Але прибутку з цього не було жодного, тож я почав міркувати. Щоб виростити двійко поросят, потрібно більше тонни різного корму, який ще треба засмачувати молоком та кисляком. По всьому я впродовж року мав власну солонину — м'ясо та сало. Але вже кілька років я зовсім не тримаю свиней, але, продавши молоко, купую м'ясо й сало, коли хочу, яке хочу й скільки хочу. Так само і яйця, масло, сметану. Остаттнє може здатися дивним, бо маю власні корови. Мені ж дивним здається інше: навіщо в хаті потрібні глечики, макітри, банки із закислим молоком? А тепер трохи розрахунків, що, почім і як воно виходить.

Тримаю чотири добрі корови. Точного обліку, скільки дає кожна з них, не веду. Щодня на молокоприймальний пункт здаю приблизно на 100 — 130 гривень свіжого молока. Зимою молока менше, але воно дорожче, влітку — навпаки. За місяць у середньому виходить на три-чотири тисячі гривень реалізації, а за рік — на 40—60 тисяч. Цифри ці досить приблизні. Не тому, що хочу щось приховати, а тому, що не веду точного обліку, не бачу в цьому сенсу, адже це все моє, і я нікому не звітую. А щодо реалізації, то раз на раз не випадає, якийсь тиждень збираю сметану та сир, потім відвожу на Київ, а це вже зовсім інша ціна й результат, але інші й витрати. Але, знову-таки, не бачу сенсу вести точну бухгалтерію. Далі з цих грошей треба купити солярки, насіння, засоби захисту рослин, жому, заплатити за електроенергію. Дома лишається ще молоко для власного споживання, крім того, чотири корови — це й четверо телят щороку. Тримати телят довше, ніж два-чотири тижні, невигідно, бо теля за день випиває 6 літрів молока — його приріст коштує менше, ніж молоко, яке воно випило. Продавати молоду телятину також невигідно, і вона йде на власне споживання. Одне теля в рік лишаю для оновлення стада. У підсумку, дохід з господарства у кілька тисяч гривень на місяць можна вважати чистим прибутком. Для розкішного життя цього мало, але достатньо для того, щоб нормально харчуватися й за потреби обновляти одяг та взуття.

Суть же цієї малої спеціалізації в тому, що **на догляд чотирьох корів я витрачаю не набагато більше сил і часу, ніж раніше тратив на одну, а загалом доглядати чотири корови простіше й набагато вигідніше, ніж одну корову та одне порося, та десяток курей, та стільки ж кролів.** Те саме й стосовно асортименту городини. Бо простіше й дешевше щось купити, ніж усе потрібне для столу вирощувати самому. І навпаки, якщо все вирощувати самому, тоді не лишається часу й засобів для розширення й удосконалення товарного виробництва. Тут уже напрошується навіть ширший висновок: **хто не хоче розпрощатися з натуральним господарством, той нехай облишить мрії про краще життя.**

Чи міг би я мати вдвічі-втричі більше доходу? Певна річ, що так. Чотири корови я видоюю за 40 хвилин. Цим же апаратом за годину можна видоїти шість-сім корів. Отже, можна збільшити стадо, але тоді треба розширити приміщення, придбати нову техніку, взяти в оренду ще землі. Простіше кажучи, бажання бути багатим повинно забезпечуватися готовністю працювати й турбуватися про примноження свого багатства. Якщо казати відверто, то в мене ця умовна лінія рівноваги «хочу-можу» проходить на рівні чотирьох корів та чотирьох гектарів звичних для мене невдоб. Врешті, мені за шістдесят, і не лише мої можливості, а й бажання не спонукають гнатися за більшим.

Технічне забезпечення? Жодних проблем

Головна моя машина — це майже сорокарічний трактор Т-25. За час фермерування один раз я його капітально відремонтував: замінив поршневу групу (дрібних ремонтів, що потребують лише праці, я не рахую). Після такого ремонту, якщо не трапиться якоїсь несподіваної поломки, цього трактора вистачить ще років на п'ятнадцять-двадцять. Усе інше: плуга, борону, сівалку, косарку, обприскувача, причепа, циркулярку, млина тощо я змайстрував з різного брухту. Наприклад, розламану дискову чотирисекційну косарку переробив на двосекційну, те саме — з сівалкою та іншим причандаллям. Звісно, перетворювати брухт на робочі знаряддя — то чимала морока, буває, запрацюєшся так, що забудеш про п'янку, але вибору немає. Звичайно, і мені хотілося б мати новенького трактора, та ще якби задурно й з кабіною, щоб сонце не смажило й дощ не мочив...

Взагалі, як на мої спостереження, **нині у селі, особливо молодим і завзятим, можна добре жити й заробляти. Лише від самого початку розраховувати слід тільки на себе й не сподіватися, що тобі, як було за часів Союзу, держава поставить техніку, пальне, міндобрива, комбікорми, або виділить на все це, а також на зарплату, гроші, які не треба повертати, а лише слізно розказати, чому вони пропали.**

Чи важка селянська праця й доля? Давайте поставимо запитання по-іншому: а чому вона повинна бути легкою, за чий рахунок? І коли й у кого вона була легкою? Хіба, у того, хто на возі їде та повйокує, вередуючи, але не в того, хто тягне того воза. Наді мною немає ні наглядача, ні погонича, я працюю, скільки хочу, коли хочу і як умію. Я вільний працювати більше й по-іншому або не працювати зовсім. Якщо є успіх, то це мій успіх, а коли невдача — це також мої проблеми. По-моєму, це справедливо. За одне сумно: якби ці зміни — та років на двадцять або хоча б на десять раніше.

Кузьма БАКАН.

(Ім'я вигадане, бо не про себе особисто хотів розповісти, а про життєву ситуацію, про ставлення до буття дрібного селянського господаря).

Чернігівська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

1 мільйон 178 тисяч гривень виділила цьогоріч на ліки та медичну допомогу Полтавська обласна рада жителям, які постраждали від наслідків Чорнобильської катастрофи, *передає наш власкор Василь Неїжмак*

Громадські організації занепокоєні завищеними цінами на імпортні медикаменти — *голова правління «Союзу споживачів медичних послуг, лікарських препаратів і виробів медичного призначення» Владислав ОНИЩЕНКО*

Громада захистила лікарню

ГЛИБИНКА

Реформи не повинні віддаляти медицину від селян, навіть якщо йдеться про режим державної економії, бо на кону найдорожче — людське життя, вважають мешканці села Великі Межирічі, що в Корецькому районі на Рівненщині.

Одним із найболючіших і резонансних питань, які порушувала два останні роки громада села, — не допустити реорганізації місцевої дільничної лікарні, від чого програли б селяни. Били тривогу на всіх рівнях, чим врятували медзаклад. Адже відповідно до нещодавніх змін у законодавстві, введено в дію мораторій на ліквідацію та реорганізацію закладів охорони здоров'я.

— Реорганізація лікарні означала б її ліквідацію. А це первинна ланка медицини, найближча до населення, — зауважує головний лікар Великомежиріцької дільничної лікарні Володимир Шмига. — Бо як людям доїжджати на лікування? Від нашого села немає прямого транспорту до райцентру...

...Звичайний робочий день великомежиріцьких медиків. У коридорах поліклініки чимало народу — на прийом чекають і старші люди, і мами з дітьми.

— У нас щодня багато пацієнтів. Адже обслуговуємо дев'ять сіл, де мешкають понад п'ять тисяч людей. А то й більше, бо звертаються мешканці всіх найближчих населених пунктів Невірківської, Щекичинської, Іванівської, Стовпинської, Світанівської сільських рад. Нікому не відмовляємо в допомозі, — кажуть медики. — Скажімо, за минулий рік у поліклініці було 8380 відвідувань (на дому — 1985), госпіталізовано і проліковано у стаціонарі 273 людини, на денному — 253, у стаціонарі на дому — 131. У лабораторії зроблено понад 31 тисячу аналізів.

Головний лікар Володимир Шмига разом із великомежиріцьким сільським головою Галиною Поліщук, яка постійно цікавиться проблемами медзакладу, показують медичні кабінети, палати, розповідають про те, як удалося спільними зусиллями поліпшити умови перебування у лікарні. За кошти сільської ради відремонтовано приміщення швидкої невідкладної допомоги, стаціонарне відділення, поліпшено систему опалення, налагоджено водопостачання, встановлено огорожу. А завдяки участі громадської організації «Надія» в проекті ЄС ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду», в 2009 році здійснено енергозбережні заходи в поліклініці.

— Маємо нове стоматологічне обладнання. Із ним нам допоміг наш депутат Рівненської обласної ради Анатолій Юхименко, — додає Володимир Шмига, який, до речі, є лікарем-стоматологом. — Звісно, хотілося б, щоб і надалі медзаклад поповнювався новим обладнанням. Зокрема, у фізкабінет, лабораторію...

Більшість медфахівців Великомежиріцької дільничної лікарні мають чималий досвід роботи, тож пам'ятають кращі і гірші часи з життя закладу. Була лікарня і другою в районі (мала статус районної лікарні №2 із сотнею ліжко-місць, нині — десять), перебувала на балансі сільської ради (2001—2010 роки), тепер — у районному підпорядкуванні.

Люди налаштовані оптимістично, розуміють, що якби не боролися всією громадою, то втратили б свій медзаклад. На їхню думку, реформи потрібно починати не із скорочення закладів охорони здоров'я, медиків, а з того, щоб медичні послуги наблизити до селян. У сільській місцевості слід створити умови для проживання молодих лікарів, подбати про гідну зарплату. Адже ми тримаємо курс на Європу.

Головний лікар Володимир Шмига, лікар-терапевт Галина Розсоха, великомежиріцький сільський голова Галина Поліщук та старша медсестра Олена Новак *(справа наліво).*

Анастасія АДАМЧУК.
Рівненська область.
Фото автора.

РАДИТЬ ЛІКАР

Краса зубів залежить від споживання... води

«Ми часто чуємо, що за зубами потрібно постійно стежити, опікуватися їх здоров'ям. Хотілося б прочитати пораду лікаря, що слід робити в першу чергу, які найпростіші заходи вживати?»

Т. НОСКОВА.
Київ.

На прохання редакції відповідає лікар-стоматолог вищої категорії Євген Тодосько *(на знімку)* **(клініка «Кебот Груп»).**

— Почну з незвичного, можливо, для стоматолога, запитання: «А скільки ви п'єте протягом дня води?». Мається на увазі не сік, не кава, не суп, а чиста негазована вода.

Переварювання їжі в нас в організмі починається не в шлунку, як може здатися на перший погляд, а в порожнині рота. Саме тут їжа обробляється механічно (пережовується) й водночас зволожується слиною. Ферменти, що входять до її складу, починають первинне розщеплення вуглеводів саме в порожнині рота.

Усі, я думаю, пам'ятають неприємні відчуття під час їжі, коли в роті пересохло: «Шматок не лізе в горло!». Проте дуже багато людей живуть у стані хронічного дефіциту чистої води. «Пара чашок кави, чай, ну ще тарілка супу», — ось поширена відповідь на запитання про кількість випитого за день.

Наша слина — унікальний біохімічний розчин із чудовими буферними властивостями. Після їжі вона сама відновлює кислотно-лужну рівновагу. Але якщо її достатня кількість! А вона прямо залежить від кількості води, що випивається, і, повірте, відчуття спраги — це вже крайній сигнал про її нестачу. У холодну пору року вона навідує нас рідко.

Нестача слини одразу позначається на функції самоочищення порожнини рота. Слина стає більш в'язкою, що призводить до затримки зубного нальоту, котрий залишився після їжі, і, як наслідок, — до запалення ясенного краю, неприємного запаху з рота, карієсу зубів тощо.

Фізично складно, якщо вчора ще вся ваша випита рідина була представлена чашкою бульйону, 0,5 літра пива, двома чашками кави, а сьогодні необхідно вжити належні 1,5—2 літра води. Тут, зрозуміло, необхідна поступовість. Нескладно захопити із собою пляшечку води 0,3 літра, яка розміститься навіть у дамській сумці. А вдома розставити на видноті 5—6 склянок із водою, наповнених наполовину. І випивати одну склянка щогодини. І день за днем збільшувати їхнє наповнення. Поки пити чисту, негазовану, не солодку воду не стане вашою новою звичкою.

Щоб рак перестав бути вироком

На базі обласного онкологічного диспансеру в Луганську планують відкрити консультаційну поліклініку.

Її необхідність продиктована ситуацією, що склалася. За даними Луганського обласного клінічного онкологічного диспансеру, в регіоні на обліку з діагнозом «злоякісне новоутворення» перебувають понад 47 тисяч пацієнтів, і тільки за останній рік виявлено близько 8 тисяч захворювань раком. У жінок переважно спостерігається ураження репродуктивних органів і молочної залози, у чоловіків — легенів і шлунка. Серед головних причин хвороби медики називають соціальні чинники і неправильний спосіб життя. Наприклад, не менш як 80 відсотків випадків раку легенів визначає паління.

В області мають намір повністю змінити систему надання допомоги онкохворим, віддаючи пріоритет ранній діагностиці, і консультативна поліклініка відіграє у цьому неабияку роль. Завдяки новому й сучасному обладнанню, хворобу можна виявити ще на початковому етапі. В онкодиспансері вже відкрито кабінет комп'ютерної томографії, організовано відділення інтервенційної радіології (до речі, єдиний підрозділ такого роду в онкологічних клініках країни) і використовують нові методики діагностики та лікування хвороби. До того ж Луганський онкодиспансер став однією із перших таких установ в Україні, де імуногістохімічні дослідження у разі раку молочної залози для визначення гормонального статусу і ступеня злоякісності пухлини проводять на безплатній основі.

— Ми робимо все можливе, щоб обстежити людину протягом одного дня. У складних випадках госпіталізуємо пацієнтів, особливо з віддалених районів, у лікувально-діагностичне відділення. Завдяки цьому в диспансері проліковано на тисячу пацієнтів більше, ніж роком раніше. Знизився рівень дорокової летальності, — розповіла заступник головного лікаря ЛОКОД Галина Паніна. Вона також зазначила, що вчасно виявлене захворювання на ранній стадії, зокрема онкологічне, перестає бути вироком і за сучасних медичних технологій може бути успішно вилікувано.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

Неспокій у країні чоловіків уже до імпотенції доводить

Своєрідним «побічним ефектом» неспокою в Україні може стати падіння народжуваності. І не через те, що жінки кинуться переривати вагітність, — просто у представників сильної статі різко впав інтерес до інтимного спілкування з ними. Лікарі зізнаються, що кількість пацієнтів зі скаргами на повну втрату такого бажання протягом останнього місяця зростає на очах. При цьому з фізичним здоров'ям у таких відвідувачів наче все гаразд — їх нерви підводять.

— Днями був на прийомі 36-річний чоловік. Скаржиться: вже два тижні — ніякого сексу з постійною подругою, хоча раніше такої перерви з його «вини» ніколи не траплялося. На ніч, мовляв, подивиться програму новин — і навіть спати не може, де там коханням займатися. І такі проблеми нині досить типові: вразливі люди, котрих серед пацієнтів моїх колег щонайменше третина, настільки сильно переймаються подіями в рідній державі, що почуваються пригніченими, потерпають від розладів сну та ерекції, — розповів уролог-андролог вищої категорії, керівник херсонського відділення Всеукраїнської асоціації андрологів та сексологів Іван Найдьонов. — Признаю заспокійливі препарати, засоби, які допомагають боротися з депресією. Та вони мало що дають: один перегляд якоїсь телепередачі про події в Україні — і ефект від вживання ліків зводиться до нуля. Висловлююся трохи з перебільшенням, але можна сказати, що часте «занурення» в інформаційний потік нині призводить якщо не до повної імпотенції, то до зниження статевого потягу вже напевне.

Медики розводять руками — в таких умовах таблетки мало чим зарадять. Натомість дають українським чоловікам не зовсім медичну, хоча цілком логічну пораду: менше скаржитися на депресію, а згадати про те, що вони чоловіки. І якнайшвидше стати на захист країни та навести в ній лад, усунувши головну причину, яка отруює їм життя.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Із 24 по 30 квітня в Україні відбудеться Всесвітній тиждень імунізації — УНІАН

Приз найкращому вручив посол України

Хокей. Гоян (Корея). Чемпіонат світу. Дивізіон I. Група А.

20 квітня. Японія — Словенія. 2:1 (0:0, 0:1, 2:0). Корея — Угорщина. 4:7 (0:2, 1:3, 3:2). **Україна — Австрія. 2:3 ОТ (1:2, 1:0, 0:0). Шайби:** Благий, 11, Матерухін, 33 — Гайнріг, 10, 13, Леблер, 62.

21 квітня. Австрія — Японія. 4:1 (0:1, 1:0, 3:0). Словенія — Корея. 4:0 (0:0, 2:0, 2:0). **Угорщина — Україна. 0:3 (0:1, 0:2, 0:0). Шайби:** Бєлухін, 5, Шафаренко, 30, Тимченко, 31.

Наша команда в першому матчі, поступаючись австрійцям, зрівняла рахунок. Основний час завершився нічиєю — 2:2, але в овертаймі доля була прихильною до суперника. Звичайно, сумно.

А наступного дня українці максимально зібралися, діяли дисципліновано, з перших хвилин заволоділи ініціативою і в підсумку здобули переконливу перемогу над Угорщиною (до речі, всі шайби закинули, перебуваючи в більшості). Найкращим гравцем у цьому матчі в складі нашої збірної організатори визнали нападника Євгена Бєлухіна. Приз йому вручив Надзвичайний і Повноважний Посол України в Республіці Корея Василь Мармазов **(на знімку праворуч).**

Після двох турів очковий показник учасників був таким: Австрія — 5 очок; Україна — 4; Словенія, Угорщина, Японія — по 3; Корея — 0.

Учора був день відпочинку, а сьогодні змагання поновлюються. Зустрічаються: Словенія — Угорщина, Україна — Японія, Австрія — Корея.

Фото надане Посольством України в Республіці Корея.

Схоже, тренеру допомогла інтуїція...

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 26-й тур.

19 квітня. «Говерла» — «Іллічівець». 1:2. 1 950 глядачів. **Рефері** — Можаровський (Львів). **Голи:** Трухін, 90+3 — Тотовицький, 65, Ордець, 67.

«Шахтар» — «Металург» (Донецьк). 2:1. 23 770 глядачів. **Рефері** — Швецов (Одеса). **Голи:** Кривцов, 55, Адріано, 65 — Прийма, 49.

20 квітня. «Таврія» — «Карпати». 0:1. 1 100 глядачів. **Рефері** — Іванов (Макіївка). **Гол:** Зеньов, 46. **Вилучено** Федорчука («Карпати», 88, за удар суперника ногою).

«Волинь» — «Зоря». 0:2. 2 300 глядачів. **Рефері** — Козик (Мукачеве). **Голи:** Любенович, 63, Малиновський, 90+2.

«Металург» (Запоріжжя) — «Металіст». 0:3. 1 800 глядачів. **Рефері** — Бойко (Київська область). **Голи:** Гоменюк, 2, 31, Бланко, 70.

«Динамо» — «Ворскла». 2:1. 12 140 глядачів. **Рефері** — Труханов (Харків). **Голи:** Ідейє, 83, Ярмоленко, 85 — Яхович, 30. **Вилучено** Дедечка («Ворскла», 73, друге попередження).

«Чорноморець» — «Дніпро». 1:0. 15 121 глядач. **Рефері** — Жабченко (Сімферополь). **Гол:** Окріашвілі, 34.

Бомбардири: Девич («Металіст»), Мораєс («Металург», Донецьк) — по 15 м'ячів, Адріано («Шахтар») — 14, Мбокані («Динамо») — 13, Болі («Зоря»), Селезньов («Дніпро») — по 12, Ярмоленко («Динамо») — 11.

Здавалося, що найбільше уваги мав привернути поєдинок в Одесі. І справді, протистояння «Чорноморця» та «Дніпра» відбувалося за драматичним сценарієм. Однак про цей матч трохи згодом.

Спочатку поговоримо про зустріч у Києві. Там перший свій матч у ролі наставника, хоч і виконувача обов'язків, проводив Сергій Ребров. І спочатку здавалося, що на нього чекає провал. Адже футболісти «Динамо» певну частину поєдинку грали так, ніби одразу хотіли «сплавити» свого нового тренера.

Однак насправді все було зовсім не так. Швидше за все, величезне бажання завадило динамівцям налагодити командну гру і використати моменти, які вони створили в першому таймі і протягом половини другого.

Мабуть, ніхто не заперечуватиме, що «Ворскла» — з усіх боків хороша команда. Обігравши «Шахтар», вона і в Києві показала, яким серйозним суперником є для будь-кого. Тож «Динамо» було дуже непросто. А в середині першого тайму гості не змарнували нагоду скористатися «дірою» в центрі оборони киян і відкрили рахунок. Так і завершилася перша половина зустрічі.

Але й після перерви динамівці ніяк не могли налагодити чіткі командні дії. І тут слід віддати належне Реброву. Можливо, інтуїція підказала йому випустити на поле нових виконавців. У будь-якому разі він вирішив не випробувати долю, не затягнув із замінами до завершальної частини поєдинку, а зробив це за півгодини до кінця основного часу, випустивши Ленса та Ідейє. Перший пожвавив гру своїми рейдами правим флангом із гострими передачами, а Браун зрівняв рахунок.

Звичайно, «підіграв» суперникам полтавчанин Дедечко, який протягом короткого відрізку часу грубо зіграв проти Макаренка та Мбокані й залишив свою команду в меншості. Цей епізод, либонь, і зламав хід поєдинку на користь господарів.

— Було важко. «Ворскла» — сильний суперник, котрий бореться за місце в Лізі Європи, — сказав **Сергій Ребров**. — Свій рівень вона довела, обігравши «Шахтар». Але наші футболісти виявили характер і вирвали перемогу. Хоча суперник грамотно оборонявся і не давав нам простору. Всі атаки ми будували через середину, хоча перед матчем домовлялися про інше. Однак я дуже вдячний хлопцям за те, що допомогли мені, вигравши цей матч.

Тепер — про згаданий поєдинок в Одесі. «Дніпро», хоч і проводив чимало часу на половині поля «моряків», ініціативою насправді не володів. Було помітно, що у гостей не все йде за планом. А коли тренер господарів Рамос змушений був замінити Канкаву (той уже мав попередження і продовжував грати, як кажуть, на грані фолу), одесити активізувалися і провели результативну атаку.

Ще в першому таймі був епізод, коли могла статися бійка між наставниками — Григорчуком та Рамосом. Це тоді, коли скасували гол Селезньова. Гравці «Чорноморця» побачили свого партнера, котрий лежав на газоні, вибили м'яча в аут. А дніпропетровці одразу вкинули з-за бокової й забили гол. Але якщо рефері вирішив, що «Дніпро» не мав права відновлювати гру без його дозволу, тоді виникає запитання: чому він одразу не дав свисток, а чекав, доки гості не забили м'яч? Ось тоді і запалили пристрасті. Хотілося б почути конкретні пояснення щодо тієї ситуації...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ
Фото Миколи БОЧКА.

Вперше на тренерському містку — Сергій Ребров.

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**17**	**2**	**5**	**52—20**	**53**
2. «Дніпро»	**15**	**5**	**3**	**45—20**	**50**
3. «Динамо»	**14**	**4**	**6**	**48—29**	**46**
4. «Металіст»	11	8	3	40—24	41
5. «Чорноморець»	11	6	6	25—18	39
6. «Зоря»	9	8	6	28—22	35
7. «Металург» Д	9	7	8	39—38	34
8. «Ворскла»	8	9	6	31—31	33
9. «Іллічівець»	9	3	11	22—26	30
10. «Волинь»	7	6	10	22—35	27
11. «Карпати»	6	8	9	23—30	26
12. «Севастополь»	7	4	11	22—38	25
13. «Говерла»	6	4	13	19—32	22
14. «Металург» Зп	2	5	17	17—44	11
15. «Таврія»	2	3	19	13—39	9

Браун Ідейє зрівняв рахунок у київському матчі.

У НОМЕР

Змагалися за призи Олександра Сидоренка

Плавання. Маріуполь. У плавбасейні «Нептун» відбувся чемпіонат Донецької області серед команд дитячо-юнацьких спортивних шкіл «Олімпійське сузір'я» на призи олімпійського чемпіона Олександра Сидоренка.

Організаторами змагань виступили Донецьке обласне відділення НОК України, управління з питань фізичної культури і спорту облдержадміністрації та обласна федерація плавання.

Участь у турнірі взяли 169 спортсменів (юнаки — 2001 року народження, дівчата — 2003-го) з одинадцяти команд.

Перше місце посіла Дитячо-юнацька спортивна школа №6 (Донецьк); друге — ДЮСШ «Іллічівець» (Маріуполь); третє — ДЮСШ (Макіївка).

Найкращими в особистому заліку стали: Жукова Марія (Донецьк, ДЮСШ №6) і Конопленко Володимир (Макіївка).

Переможці та призери отримали нагороди від Олександра Сидоренка, який упродовж змагань спостерігав за кожним запливом.

Тріумф у Нагано

Легка атлетика. Нагано (Японія). Українець Сергій Лебідь виграв марафон серії IAAF Bronze Label Road Race.

Дистанцію 42,195 км він подолав за 2 години 13 хвилин 56 секунд. Протягом 35 км відбувалася дуель українця з Серод Бат-Очіром із Монголії. На заключній частині дистанції Сергій прискорився і зумів на фініші випередити суперника на вісім секунд. Третім став японець Таіра Іто (2:15.20).

Росіяни не побачать бій Кличка з Леапаї

Бокс. Усі вболівальники боксу в Росії не побачать поєдинок між українцем Володимиром Кличком та австралійцем Алексом Леапаї, який відбудеться 26 квітня в німецькому Обергаузені. **Про це повідомив офіційний Твіттер братів Кличків.**

Володимир зазначає, що пропаганда на російському телебаченні розділяє наші народи. «Фанати боксу в Росії не побачать мій бій 26 квітня на ТБ. Краще, щоб спорт об'єднував, а не розділяв наші народи, як нинішня пропаганда», — сказав український боксер.

WBO назвала суддівську бригаду

Керівництво Всесвітньої боксерської організації (WBO) назвало суддівську бригаду, яка обслуговуватиме поєдинок в суперважкій вазі між Володимиром Кличком та Алексом Леапаї.

Рефері призначено американця Едді Коттона. Боковими суддями будуть Гленн Фельдман (США), Золтан Еніеді (Угорщина) та Деон Дварте (Південна Африка). Супервайзером поєдинку виступить президент WBO Франциско «Пако» Валькарсел.

Лише результати

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 24-й тур.

«Нива» (Тернопіль) — «Буковина» (Чернівці). 1:0. «Полтава» — «Миколаїв». 2:0. «Титан» (Армянськ) — «Авангард» (Краматорськ). 4:2. «Олімпік» (Донецьк) — «Зірка» (Кіровоград). 1:2. «Суми» — «Олександрія». 2:0. «Сталь» (Алчевськ) — «Десна» (Чернігів). 3:2. «Геліос» (Харків) — «Динамо-2» (Київ). 0:0. «Украгроком» (Головківка) — «Нафтовик» (Охтирка). 1:0.

«Олімпік» — 51 очко, «Сталь» — 40, «Олександрія» — 39, «Нива» — 37, «Нафтовик», «Буковина», «Полтава», «Зірка», «Украгроком» — по 33, «Десна», «Суми» — по 32, «Геліос» — 28, «Авангард», «Миколаїв», «Титан» — по 27, «Динамо-2» — 22.

ДЕНЬ

№ 79 (5829) СЕРЕДА, 23 КВІТНЯ 2014

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, у західних, північних, місцями в центральних областях короткочасні дощі, грози. Вітер південно-західний з переходом на північно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі 8—13 градусів тепла. Вдень 18—23 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 23 КВІТНЯ

1891. Народився Сергій Прокоф'єв — радянський композитор, піаніст, диригент. **1944.** У Києві відбулася нарада провідних українських архітекторів, художників та письменників щодо відбудови і реконструкції Хрещатика. **1959.** Створено Спілку журналістів України. **1964.** У СРСР утворено фірму грамофонних платівок «Мелодія». **1975.** У Києво-Печерському державному історичному заповіднику відкрито Державний музей книги та книгодрукування УРСР. **1999.** Затверджено програму будівництва лісових доріг і впровадження природозберігаючих технологій лісозаготівель у гірських умовах Закарпаття.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...презентували поетичну збірку

У Національному університеті «Острозька академія» презентували поетичну збірку українця Анатолія Криловця та росіянина Павла Кричевського «Птаху судились крила». Цікаво, що Анатолій Криловець переклав твори Павла Кричевського українською, а Кричевський поезії Криловця — російською. Вірші спочатку подаються мовою оригіналу, а вже потім — у перекладі. «Ми — ровесники: народилися в один і той само день, місяць і рік. Наші прізвища починаються з одних і тих само літер, — каже Анатолій Криловець. — Ми живемо в різних країнах. Попри всю творчу неповторність й індивідуальність ми зрозуміли, що нас єднають одні й ті ж художні й життєві цінності, а тому на засадах побратимства і рівноправності уклали поетичний союз». Поети сподіваються, що найближчим часом їм вдасться презентувати книгу і в Росії.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

...допоможуть відновити бібліотеку

Іванофранківці ініціюють збір книжок для спаленої у Харкові бібліотеки. Нагадаємо, 16 березня проросійські сепаратисти розтрощили та спалили будинок тамтешньої «Просвіти», де збиралися представники різних українських громадських організацій. Вщент було знищено і бібліотеку. Небайдужі прикарпатці вирішили допомогти у її відновленні. Пакунок до Харкова збирають в обласному центрі на вулиці Павлика, 10. Триватиме збір до 27 квітня.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

...переможців літературного конкурсу у Херсоні вітали дипломати Киргизії

Цінними подарунками та почесними грамотами від посольства Киргизької Республіки в Україні нагородили переможців конкурсу на кращий філософський твір за мотивами творчості письменника Чингіза Айтматова, що проводився у Херсоні. У ньому взяли участь понад 80 школярів та членів літературних студій, а нагороди авторам, визначеним журі, вручав особисто Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Киргизія Улукбек Чиналієв. На церемонії нагородження очільник дипломатичної місії зазначив: цього року киргизький народ святкує 85-річчя з дня народження Чингіза Айтматова, і такі конкурси — найкраще свідчення того, що й в Україні цінують та вивчають його творчу спадщину, яка є невід'ємною часткою світової літератури.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Сюжет рельєфу ожив через сто років

Це — фрагмент фронтону будинку номер 6 на столичному Хрещатику. 7-поверхову будівлю колишнього Контрорського будинку зведено за проектом архітекторів Йосипа Зекцера і Дмитра Торова 1911 року в стилі пізнього модерну для сина заможного цукрозаводчика Іллі Закса. Її прикрашено копією роботи відомого бельгійського скульптора й живописця Костянтина Меньє «Індустрія», присвяченої праці робітників.

Костянтин Еміль Меньє народився 12 квітня 1831 року в Еттербеку (район Брюсселя). «Індустрія» — найвідоміша серед рельєфів. «Сюжетом мого великого рельєфу «Індустрія», — писав він, — є подія на скляному заводі. Скло в розплавленому вигляді у великих горщиках з обпаленої глини піддають дії сильного вогню доменної печі. Трапляється, що горщик дає тріщину й рідке скло виливається в піч... Одразу ж підходить група людей, спеціально для цього приставлена, із залізним візком і ставить на неї розпечений глиняний горщик. Це дуже важка робота... Там панує біганина й пекельний поспіх протягом декількох хвилин, які я намагався передати». Цей уривок з листа показує вміння Меньє з конкретного явища, що вражає хаосом, вибрати такий момент, знайти таке композиційне рішення, яке показує героїку праці, а не жанрову за духом сцену. А суть свого художнього методу Меньє висловив так: «Потрібно вловити мить, коли сконцентровано їх вираження, коли вони суцільна виразність».

Через понад сто років виразний сюжет трапився на Хрещатику в реальності: палаючі пляшки, покришки й відважні люди.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Синевирська царина» малює весняні Карпати

Півтора десятка живописців з Ужгорода, Мукачевого, Хуста і Міжгір'я стали учасниками обласного десятиденного пленеру «Синевирська царина».

Його ідейний натхненник — талановитий майстер пензля із села Синевир, голова об'єднання міжгірських художників «Карпатські кольори» Василь Шиндра. А меценат — депутат Верховної Ради України IV скликання, заслужений працівник охорони здоров'я України Михайло Сятиня.

Куди не кинь оком — усюди на Міжгірщині краса мальовнича за будь-якої пори року, але все-таки віддавна художників вабить передусім пишна природа Тереблянської дельти. Особливо чарує їх весняна поезія на околицях озера Синевир і однойменного села. Саме тут і нині черпають сюжети для майбутніх творів митці.

Серед тих, хто мандрує з етюдником крутосхилами, по кряжистому перевалу, смерекових масивах та інших дивокраях Синевира, — народний художник України Золтан Мічка, заслужені художники України Василь Свалявчик **(на знімку)**, Степан Шолтес, Василь Брензович, Василь Вовчок, Віктор Чепинець, Іван Романюк... Раді спільно попрацювати, обмінятися творчими намірами з гостями синьоокої Верховини місцеві малярі Володимир Глеба, Іван Вегеш, Василь Сенько на чолі зі своїм ватажком Василем Шиндрою.

Василь ПИЛИПЧИНЕЦЬ,
Василь НИТКА.
Міжгір'я Закарпатської області.

Фото Василя ПИЛИПЧИНЦЯ.

Підлітки пофарбували іржавий міст. І їх за це... похвалили

Шестеро миколаївських школярів пофарбували огорожу залізничного мосту в кольори українського прапора.

Ідея виникла спонтанно. Один із хлопців, повертаючись додому із центру Миколаєва, де тривала патріотична акція «Військо себе покаже!», звернув увагу на іржаву огорожу залізничного мосту.

Того ж дня, не відкладаючи ідею в довгий ящик, Єгор прийшов на міст із друзями, озброївшись малярськими щітками і фарбами — синьою та жовтою, і молодь взялася за діло. До них приєдналися перехожі — натхненні ідеєю, незнайомі люди теж ставали фарбувати огорожу. І вже до вечора міст «заграв» національними кольорами.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

Над номером працювали: Віталій **СУДДЯ**, Олександр **СУСЛЕНКО**, Світлана **ЧОРНА**.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 35069

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

